

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 21.4.2004
COM(2004) 273 galīgā redakcija

2004/0097 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par pārapsūtināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem,
kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem**

{SEC(2004)443}

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. VISPĀRĪGI APSVĒRUMI¹

ES vienotais finanšu tirgus ir būtisks faktors Eiropas konkurētspējas veicināšanā un uzņēmumu kapitāla izmaksu samazināšanā. Integrēts pienācīgi regulēts un stabils tirgus ir izdevīgs klientiem un citiem tirgus dalībniekiem, jo tas ir drošāks pret finanšu institūciju saistību neizpildi. Instruments šāda integrētā tirgus izveidošanai ir Finanšu pakalpojumu rīcības plāns. Finanšu pakalpojumu rīcības plānā iekļauts priekšlikums pārapsdrošināšanas uzraudzības direktīvai 2004. gada sākumā.

Pārapsdrošināšana ir strukturēta riska nodošana starp apdrošināšanas uzņēmumu un pārapsdrošināšanas sabiedrību. Pārapsdrošināšanai attiecībā pret apdrošināšanas uzņēmumu ir šādas funkcijas: tehnisko risku samazināšana, pastāvīga tehnisko risku nodošana pārapsdrošinātājam, apdrošināšanas portfeļa homogenitātes palielināšana, tehniskā rezultāta nepastāvības mazināšana, kapitāla/pašu līdzekļu aizstāšana, līdzekļi finansēšanas mērķiem un pakalpojumu nodrošināšana.

Neskatoties uz acīmredzamo saistību ar tiešās apdrošināšanas uzņēmējdarbību, pārapsdrošināšanai ir dažas īpatnības, ko būtu svarīgi uzsvērt. Nav tiešu līgumattiecību starp pārapsdrošinātāju un apdrošinājuma ņēmēju, kā arī apdrošinājuma ņēmējiem parasti nav īpašu tiesību uz pārapsdrošinātāja aktīviem atlīdzības prasību segšanai. Turklāt pārapsdrošināšana ir biznesa sadarbība starp specializētiem uzņēmumiem. Pārapsdrošināšana kā uzņēmējdarbība notiek vairāk starptautiskā līmenī, tai ir lielāka ģeogrāfiskā dažādība un apdrošināšanas veidu kombinācijas nekā tiešās apdrošināšanas uzņēmējdarbībā.

Pārapsdrošināšanas nozarei ir būtiska loma ekonomikā, jo tā piedāvā apdrošināšanas segumu vairumtirdzniecībā tiem riskiem, ko apdrošināšanas uzņēmumi pārņem savu klientu uzdevumā. Kaut arī vidējais cesijas līmenis ES ir diezgan zems (t.i., tikai 10% no visām apdrošināšanas prēmijām ir pārapsdrošinātas), atsevišķiem darbības veidiem cesijas līmenis ir relatīvi augsts (t.i., nedzīvības apdrošināšanā pārapsdrošināti ir 18% prēmiju, salīdzinot ar vidējo rādītāju 3% dzīvības apdrošināšanā). Papildus apdrošinātāju apdrošināšanai, pārapsdrošinātāji ir galvenie finanšu starpnieki un institucionālie ieguldītāji, pārapsdrošinātāju finanšu aktīvi 2001. gadā veidoja 1% no pasaules vērtspapīru tirgus². Tāpēc pārapsdrošināšanas nozares stabilitāte ir vitāli svarīga ne tikai apdrošināšanas nozarei kopumā, bet tai ir arī būtiska ietekme uz finanšu sistēmu kopumā.

Nesenās liecības par pārapsdrošinātāju finansiālajām grūtībām ir pievērsušas uzmanību nozares pārņemto risku pakāpei un būtībai. Papildus tiem riskiem, ar ko saskaras tiešie apdrošinātāji, pārapsdrošinātājiem jāsasaskaras ar vēl diviem riskiem. Pirmkārt, viņus apdraud lielāka finanšu rezultātu nepastāvība, jo viņi aizsargā tiešo tirgu no tādiem lieliem riskiem kā katastrofas. Šo risku sekas ir tādas, ka viņiem pastāvīgi jāuztur relatīvi augsts kapitalizācijas līmenis. Otrkārt, pastāv iespēja, ka viņus lūdz atbalstīt grūtībās nonākušus meitasuzņēmumus, jo bieži vien pārapsdrošinātāji ir galvenais uzņēmums grupas struktūrā. Neskatoties uz šiem papildu

¹ Šajā nodaļā iekļautie jautājumi ir plašāk apskatīti Paplašinātajā ietekmes novērtējumā attiecībā uz Pārapsdrošināšanas direktīvas priekšlikumu, kas pieejams Komisijas tīmekļa vietnē: http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/reinsurance_en.htm

² Avots: "Pārapsdrošināšana – sistēmisks risks?" Sigma 5/2003, Swiss Re.

riskiem, pārapsrošinātāji strādā globālajā tirgū, kur to darbība bieži vien nav pakļauta pienācīgai uzraudzībai, vai tās režīms nav tik stingrs kā tas, ko piemēro tiešajiem apdrošinātājiem. Turklāt nepastāv globāla sistēma pārapsrošināšanas uzraudzībai. Šī situācija rada bažas par potenciālajiem riskiem pārapsrošināšanas nozarē. No otras puses, pārapsrošinātāji var gūt daudz lielākas priekšrocības no būtiskiem diversifikācijas efektiem nekā tiešās apdrošināšanas uzņēmumi.

Pārapsrošināšana ir ļoti starptautiska nozare, kurā darbojas ierobežots skaits lielu uzņēmumu. Kopējās pārapsrošināšanas prēmijas no 40 lielākajām pārapsrošināšanas grupām 2002. gadā sasniedza USD 138 601 200 000, kur USD 58 544 000 000 nāca no ES pārapsrošinātājiem³. Eiropas Savienībā dominējošais stāvoklis ir Vācijai ar tādiem uzņēmumiem kā Munich Re, Hannover Re un Allianz Re. *Lloyd's* ir lielākais Apvienotās Karalistes pārapsrošināšanas risku parakstītājs, lielākie Francijas pārapsrošinātāji ir *SCOR* un *Axa Re*.

1) Pārapsrošināšanas uzraudzības tiesiskā regulējuma nepieciešamība Eiropā

Pašreiz Eiropas Savienībā nav saskaņotu pārapsrošināšanas uzraudzības noteikumu. ES tiesiskā regulējuma trūkums pārapsrošināšanā ir izraisījis būtiskas atšķirības pārapsrošināšanas uzņēmumu uzraudzības līmenī Eiropas Savienībā. Valstu dažādie noteikumi ir radījuši nenoteiktību tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem (un to apdrošinājuma ņēmējiem), šķēršļus tirdzniecībai iekšējā tirgū, administratīvu slogu un izmaksas, kā arī novājinājuši ES pozīciju starptautiskajās tirdzniecības sarunās:

Nenoteiktība tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem (un to apdrošinājuma ņēmējiem): Dažādi pārapsrošināšanas uzraudzības režīmi ES aizvien vairāk ir apgrūtinājuši tiešās apdrošināšanas uzņēmumu iespēju izvēlēties savus pārapsrošinātājus, ievērojot piesardzību un rentabilitāti. Pārapsrošinātāju izvēle ir nozīmīgs lēmums apdrošināšanas uzņēmumam, kas var ietekmēt tā spēju izmaksāt apdrošināšanas atlīdzības apdrošinājuma ņēmējiem.

Šķēršļi tirdzniecībai: Dažas ES dalībvalstis izmanto sistēmas, kur pārapsrošinātāju aktīvus izmanto kā nodrošinājumu, lai būtu iespējams segt nenokārtotos atlīdzību pieprasījumus. Tas apgrūtina optimālu investīciju pārvaldīšanu un rada augstākas darbības izmaksas pārapsrošināšanas uzņēmumiem. Tas faktiski var izraisīt cenas paaugstināšanos, ko pārapsrošinātājs pieprasa par risku pārņemšanu no tiešās apdrošināšanas uzņēmuma. Pārapsrošināšanas sabiedrības var izlemt arī neveikt darījumus tirgos, kur tiek pieprasītas nodrošinājuma rezerves, līdz ar to būs apgrūtināta pārapsrošināšanas aizsardzības pieejamība.

Administratīvais slogs: Eiropas Apdrošinātāju Asociācija (*Comité Européen des Assurances - CEA*) un ESAO ir definējušas administratīvos šķēršļus pārrobežu pārapsrošināšanas pakalpojumiem. Savstarpējas atzīšanas trūkums ES uzraudzības iestādēs pārapsrošināšanas jomā atsevišķos gadījumos nozīmē to, ka pārapsrošināšanas uzņēmumi dažādās dalībvalstīs ir pakļauti dažādiem uzraudzības noteikumiem. Pārapsrošināšanas uzņēmumiem tas var radīt ievērojamu apjomu dubulta darba un palielinātu administratīvu slogu. Kā piemērus apgrūtinājošiem administratīviem pasākumiem var minēt vairākkārtējas grupas augstākās vadības piemērotības pārbaudes, dubultu revidentu apstiprinājumu bilancei, kā arī filiāļu pienākumu sastādīt visai grupai finanšu pārskatus saskaņā ar vietējiem *GAAP* (vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem).

³ Standard & Poor's, Global Reinsurance Highlights 2003 Edition, London/New York 2003.

Starptautiskās tirdzniecības sarunas: Tiek argumentēts, ka saskaņotas ES sistēmas trūkums apgrūtina savstarpējās atzīšanas nolīgumu noslēgšanu. Tas, ka nav šādu nolīgumu, nozīmē to, ka Eiropas pārapsrošinātāji sastopas ar būtiskiem šķēršļiem ieejot citos tirgos, tādiem kā nodrošinājuma izveidošana savu saistību apmērā ārzemju tirgos, kur pārapsrošinātājs vēlas veikt darījumus.

Ja ES līmenī netiks veiktas nekādas darbības, pastāv risks, ka pārapsrošināšanas pakalpojumu tirgus nestrādās optimāli, un tas var kaitēt ES pārapsrošināšanas nozarei. Sarunas ar citiem tirgiem par savstarpējās atzīšanas nolīgumiem būs ievērojami grūtākas.

Starptautiskā līmenī pārapsrošināšanas uzraudzībai pēdējos gados ir pievērsta liela uzmanība. G7 un SVF ir izteikuši bažas par pārapsrošināšanas tiesiskā regulējuma trūkumu, kas var ietekmēt starptautisko finansiālo stabilitāti. SVF nesenoajā Finanšu sektora novērtēšanas programmas (FSAP) pārskatā par dalībvalstīm, SVF atkārtoti uzsvēra tiesību aktu nepieciešamību šajā jomā. FSF (Finansiālās stabilitātes forums) atkārtoti ir izteicis bažas par pārapsrošināšanas tirgus pārredzamību un tāpēc izveidoja darba grupu šī jautājuma risināšanai. ESAO pastāvīgi pēta pārapsrošināšanas jomā, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm par pārapsrošināšanas uzņēmumiem. IAIS (Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzību asociācija) savu darbu pārapsrošināšanas jomā cieši koordinē ar ES operatīvo projektu. Ir pieņemts prasību minimums pārapsrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kā arī pārapsrošināšanas uzraudzības standarts.

2) Direktīvas koncepcija

Uzsākot darbu pārapsrošināšanas uzraudzības jomā, Komisijas dienesti noteica trīs pamatprincipus topošajam ES pārapsrošināšanas uzraudzības režīmam:

- Sistēmai jānosaka pārdomāts un piesardzīgs režīms apdrošinājuma ņēmēju interesēs. Spēcīgi un labai uzraudzībai pakļauti pārapsrošinātāji veicina stipru iekšējo tirgu un starptautisku finansiālo stabilitāti.
- Sistēmai jābalstās uz dalībvalstu tiesību aktu būtisku koordināciju un dalībvalsts, kurā pārapsrošināšanas uzņēmums ir licencēts, uzraudzības iestādes savstarpēju atzīšanu. Ja pārapsrošināšanas uzņēmums ir licencēts savā piederības dalībvalstī, tam automātiski ir jāsaņem atļauja veikt pārapsrošināšanas darbības visā Eiropas Kopienā saskaņā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību. Uzņēmēja dalībvalsts neveic pārapsrošināšanas uzņēmuma papildu uzraudzību vai pārbaudes. Šī koncepcija ir pierādījusi savu piemērotību jau daudzus gadus tiešās apdrošināšanas jomā, kur to ieviesa Trešās apdrošināšanas direktīvas⁴.
- Saskaņotas pārapsrošināšanas uzraudzības sistēmas ieviešanas rezultātā ir jāatceļ sistēmas, kas paredz aktīvu iekļilāšanu nenokārtotu atlīdzības pieprasījumu segšanai.

Pēc plašām apspriedēm Komisija iesniedz direktīvas priekšlikumu ar šādiem galvenajām iezīmēm:

- uzraudzības koncepcija, kas pamatojas uz saskaņošanu un savstarpēju atzīšanu,

⁴ Direktīva 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.), un Direktīva 92/96/EEK (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.), šī direktīva ir pārstrādāta ar Direktīvu 2002/83/EK (OV L 19.12.2002., 1. lpp.)

- direktīvas operatīvā koncepcija, kas galvenokārt balstās uz spēkā esošajiem tiešās apdrošināšanas noteikumiem,
- obligāta licencēšanas sistēmas,
- maksātspējas normas prasības, kas saskan ar tiešo apdrošināšanu, tomēr paturot iespēju gadījumos, kad tas ir objektīvi pamatoti, palielināt šo normu līdz 50% nedzīvības pārapirošināšanā, izmantojot komitejas procedūru.

ES uzraudzības koncepcijai jābalstās uz *saskaņotiem juridiskiem noteikumiem, kas nodrošina savstarpēju atzīšanu starp dalībvalstīm*. Komisija uzskata, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzraudzība skar sabiedrības intereses un tai ir nepieciešams valsts regulējums. Citas sistēmas (piemēram, uz brīvprātību un atklātību balstītas koncepcijas) nevar nodrošināt pietiekamu uzticību uzraudzības sistēmai. Uz atklātību balstītās sistēmās nav iespējamas materiālas sankcijas, tāpēc sistēma var būt mazāk efektīva, vērsties pret pārapirošināšanas uzņēmumu potenciālajām problēmām.

Komisija uzskata, ka ir nepieciešama mērķtiecīga rīcība, lai panāktu būtiskus rezultātus īsā līdz vidējā laika posmā. Šāda „operatīva” risinājuma sākuma punkts ir spēkā esošie tiešās apdrošināšanas uzraudzības noteikumi un uzņēmējdarbības prakse, nepieciešamības gadījumā tos koriģējot. Tiešās apdrošināšanas ilgtermiņa projekts „Solvency II” (Maksātspēja II) arī ietekmēs pārapirošināšanu un šo darbu lielā mērā būtu iespējams balstīt uz operatīvā projekta sasniegumiem.

Direktīvas priekšlikumā noteikta prasība, ka pārapirošināšanas uzņēmumiem, līdzīgi kā tiešās apdrošināšanas sabiedrībām, *pārapirošināšanas darījumu veikšanai ir jāsaņem licence*. Licencēšanas sistēmas efektivitāti ir pierādījis tās plašais lietojums finanšu nozarē. Šāda sistēma piešķir uzraudzības iestādēm precīzas pilnvaras, ieskaitot pilnvaras izraidīt no pārapirošināšanas tirgus nepiemērotas sabiedrības. Turklāt licencēšanas sistēma nodrošinās vienādu attieksmi pret visiem pārapirošināšanas uzņēmumiem ES, kas nebūtu iespējams, izvēloties tā saucamo „pasu” risinājumu, kur sabiedrība pati izvēlas, vai iesniegt pieteikumu pasēs saņemšanai. Šī sistēma palielinās arī piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes atbildību, jo tā būs vienīgā kompetentā iestāde, kas veic pārapirošināšanas uzņēmuma rūpīgu uzraudzību Kopienā. Šī sistēma prasīs paplašinātu sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Apdrošināšana un pārapirošināšana ir saistītas darbības, tāpēc arī maksātspējas prasībām abās jomās jābūt līdzīgām. Ierosinātā direktīva satur maksātspējas prasības dzīvības pārapirošināšanai, kas ir identiskas prasībām dzīvības apdrošināšanai. Nedzīvības apdrošināšanā sākuma punkts ir līdzīgu noteikumu piemērošana. Tomēr attiecībā uz nedzīvības pārapirošināšanu ierosinātā direktīva paredz iespēju ar komitejas procedūru noteikt paaugstināt maksātspējas prasību. Komisija uzskata, ka šī „klases paaugstināšanas” iespēja atsevišķām pārapirošināšanas kategorijām vai pārapirošināšanas līgumu veidiem (līdz 50%), ir ierosinātās direktīvas būtiskas sastāvdaļa. Tā nodrošina svarīgu instrumentu precīzai maksātspējas prasību piemērošanai, kas labāk atbilst pārapirošināšanas nozares būtībai. Komitejas procedūra tiks izmantota tikai pēc rūpīgas analīzes un plašām konsultācijām ar ieinteresētajām personām. Lai nodrošinātu līdzvērtīgus spēles noteikumus pārapirošināšanas uzņēmumiem un apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapirošināšanas darbības, šajā priekšlikumā iekļauti arī grozījumi nedzīvības apdrošināšanas Direktīvai 73/239/EEK un dzīvības apdrošināšanas Direktīvai 2002/83/EK. Attiecīgi, apdrošināšanas uzņēmumi, kas veic pārapirošināšanu ar pārņemšanas darbībām, būs pakļauti pārapirošināšanas direktīvas

noteikumiem attiecībā uz prasīto maksātspējas normu, ja to pārapdrošināšanas darbības sastāda būtisku daļu no visiem to darījumiem (57. panta 5. punkts un 59. panta 8. punkts). Šie noteikumi būs spēkā tikai tādā gadījumā, ja Komisija pieņems lēmumu par prasītās maksātspējas normas korekciju.

2. KONSULTĀCIJAS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

a) Konsultācijas ar ieinteresētajām personām

Projekta izstrādes laikā regulāri notika konsultācijas ar ieinteresētajām personām, kas sniedza Komisijai vērtīgu ieguldījumu. Uzsākot projektu, notika vairāk nekā 100 dalībnieku uzklaušanās, pēc kuras visi dalībnieki (un citas ieinteresētās personas) tika iekļautas adresātu sarakstā, kuriem nosūtīja visus projekta dokumentus vai paziņojumus, ka jauni dokumenti ir ievietoti Komisijas tīmekļa vietnē. Ir publicēts pētījums par pārapdrošināšanas uzraudzību.⁵

Projekta darbam sekoja ieinteresētās personas no dažādām nozarēm un profesijām. Konsultācijas notika galvenokārt ar šādām nozarēm: apdrošināšana (komercuzņēmumi, savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības, kooperatīvi, utt.), apdrošināšanas asociācijas (ES un dalībvalstu līmenī), apdrošināšanas starpnieki (brokeri u.c.), grāmatvežu asociācijas, aktuāru asociācijas, darba devēji (UNICE), analītiķi, risku un saistīto risku vadītāji, mazo un vidējo uzņēmumu organizācija (BEUC), konsultējošie uzņēmumi, bankas, juridisko pakalpojumu sniedzēji, reitingu aģentūras.

Komisijai ieinteresēto personu ieguldījums bija ļoti būtisks, jo īpaši tāpēc, ka projekts skar daudzas tehniski sarežģītas lietas. Atsauksmēm tika nosūtīti dokumenti, kas skāra gan pamatprincipus, gan atsevišķas detaļas.

Atsauksmes, kas saņemtas par pārapdrošināšanas projekta mērķiem

Ieinteresētās personas kopumā atbalstīja visus trīs projekta galvenos mērķus. Vairākas dalībvalstis izteica piezīmes, ka būtiska valstu tiesību aktu koordinācija un savstarpējā atzīšana nozīmēs papildu pārbaužu vai prasību aizliegumu uzņemšanas valstī. Īpaši dalībvalstis, kas šobrīd izmanto saistību izpildes nodrošināšanu, izteica iebildumus pret tādu sistēmu atcelšanu, kas pieprasa aktīvu ieķīlāšanu nenokārtoto prasību tehnisko rezervju segšanai. Tomēr visas ieinteresētās personas vienprātīgi atbalstīja Komisijas dienestu formulēto mērķi. Atsevišķas dalībvalstis izteica piezīmes par nodrošinājuma atšķirībām dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas jomā.

Atsauksmes par pamatprincipiem

Pārapdrošināšanas uzraudzības regulējuma koncepcija

Vairākums atsauksmju sniedzēju atbalstīja uzraudzības koncepciju pārapdrošināšanā. Atsevišķi uzņēmumi argumentēja par labu brīvprātīgiem risinājumiem, tomēr lielākā daļa sabiedrību un asociāciju paziņoja, ka tikai uzraudzības risinājums uzlabos ES pārapdrošināšanas kvalitāti. Iespēju saglabāt pašreizējo stāvokli neatbalstīja neviena no nozīmīgākajām ieinteresētajām personām.

⁵ http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/studies/reins-sup_en.htm

Dalībvalstis uzskatīja, ka ir nepieciešama operatīva pieeja, un tāds ir arī Apdrošināšanas komitejas nepārprotams viedoklis. Citas ieinteresētās personas arī atbalstīja operatīvo risinājumu, kas pamatojas uz spēkā esošajiem tiešās apdrošināšanas uzraudzības noteikumiem. Tehniskie speciālisti (aktuāri un grāmatveži) tomēr atzīmēja, ka ierobežotais laika grafiks (2004. gads) mazinās iespējamo risinājumu skaitu, tādējādi atliekot atsevišķu metožu ieviešanu līdz *Solvency II* projekta pabeigšanai.

Maksātspējas prasības nedzīvības apdrošināšanā: Ieinteresētās personas sniedza daudzas argumentētas atsauksmes par maksātspējas prasībām. Tika organizētas daudzas tikšanās ar ieinteresētajām pusēm, jo īpaši ar apdrošināšanas nozares pārstāvjiem, kaptīvās pārapsdrošināšanas pārstāvjiem, riska pārvaldītājiem, aktuāriem, konsultantiem un grāmatvežiem. Kopumā apdrošināšanas nozares pārstāvji un apdrošināšanas konsultanti argumentēja, ka pārapsdrošināšana ir darbība, kas cieši saistīta ar tiešo apdrošināšanu, tāpēc tai piemērojamas tādas pašas maksātspējas prasības. Dažas apdrošināšanas uzraudzības iestādes tomēr neatkāpās no uzskata, ka pārapsdrošināšana ir pakļauta daudz lielākai nestabilitātei un to ir grūtāk uzraudzīt, tāpēc būtu piemērojamas nedaudz augstākas prasības. Izstrādājot direktīvā noteiktās maksātspējas prasības, Komisija ņēma vērā dažādus izteiktos viedokļus (37. pants un 40. pants).

Maksātspējas prasības dzīvības apdrošināšanā: Arī par šo jautājumu notika plašas diskusijas attiecībā uz aktuālajām prasībām un aprēķinu metodēm. Komisijas dienesti konsultējās par dažādu risinājumu iespējām. Apsverot saņemtās atsauksmes, Komisija secināja, ka būtu vēlams tāda pati pieeja kā tiešajā apdrošināšanā (izmantojot tiešās dzīvības apdrošināšanas noteikumus dzīvības pārapsdrošināšanai un netiešās dzīvības apdrošināšanas noteikumus nedzīvības pārapsdrošināšanā) (38.-40. pants).

Atsauksmes par dažādiem juridiskiem jautājumiem.

2003. gadā notika vairākas konsultācijas par juridiskajiem jautājumiem. Šis priekšlikums ir sagatavots, ņemot vērā ieinteresēto personu atsauksmes, jo īpaši tās, ko sniedza apdrošināšanas nozares pārstāvji un aktuāri. Dažas no iesniegtajām atsauksmēm bija rūpīgi izstrādātas un bija ļoti noderīgas Komisijas dienestu darbā.

b) Ietekmes novērtējums

Tika sagatavots paplašināts ietekmes novērtējums, lai noskaidrotu, vai ir nepieciešama rīcība ES līmenī, un pozitīvas atbildes gadījumā – kādas darbības ir nepieciešamas.

Ietekmes novērtējums parāda, ka šāda rīcība tiek vispārēji atbalstīta, ja ir nepieciešams sasniegt šī paskaidrojuma raksta 1. nodaļā minētos mērķus.

Ņemot vērā dažādus rīcības plānus, kas tika apsvērti šo mērķu sasniegšanai, tika izskatīti trīs galvenie varianti:

1. *Status quo*, t.i., pašreizējā situācija bez izmaiņām.
2. Tirgus mehānisma risinājums/brīvprātīga informācijas sniegšana par pārapsdrošināšanu un alternatīvs ieteikums par netiešu uzraudzības praksi.
3. Uzraudzības risinājumi.

Kā jau tika minēts 2. nodaļā, vairākums dalībvalstu un nozares organizācijas uzskata, ka šajā jomā ir nepieciešamas uzraudzības darbības. Praktiski neviens no komentētājiem neatbalstīja 1. variantu. Arī par 2. variantu tika izteikts viedoklis, ka tas neradīs pietiekamu uzticamību uzraudzības sistēmai. Materiālu sankciju trūkums šādā uz informācijas sniegšanu balstītā koncepcijā var mazināt sistēmas efektivitāti, vēršoties pret pārapdrošināšanas uzņēmumu iespējamām problēmām.

Attiecībā uz 3. izskatīto variantu (uzraudzības koncepcija), tika apsvērtas divas alternatīvas:

1. Brīvprātīga pasu sistēma uzņēmumiem, kas vēlas pievienoties sistēmai.
2. Obligātas licencēšanas sistēma.

Pēc plašām konsultācijām ar dalībvalstīm, apdrošināšanas nozari un citām ieinteresētām personām Komisija nolēma ierosināt licencēšanas sistēmu. Licencēšanas sistēma atbilst pieejai, ko ES īsteno, lai panāktu iekšējo tirgu finanšu nozarē kopumā un īpaši apdrošināšanā (vienota licence un uzraudzības kontrole piederības dalībvalstī). Šāda sistēma ir pierādījusi savu efektivitāti, kopš to noteica ar Trešajām apdrošināšanas direktīvām 1994. gadā. Tā nodrošinās pārapdrošināšanas sistēmas finansiālo stabilitāti un tādējādi arī apdrošināšanas tirgus stabilitāti, jo tā tiks piemērota visiem Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem, ne tikai tiem, kas darbojas Eiropas tirgū. Licencēšanas sistēma veicinās labāku koordināciju starp dalībvalstīm pārapdrošināšanas uzņēmumu kontroles jomā un tā vislabāk atbilst uzstādītajam mērķim - izveidot vienotu pārapdrošināšanas tirgu. Visbeidzot, uzraudzības režīma ieviešana, kas balstīta uz visu pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību kompetentās valsts iestādēs, atbilst arī pārapdrošināšanas uzraudzības projekta principiem, ko veic IAIS, kuras biedri ir visas dalībvalstis un Eiropas Komisija.

Paplašināts ietekmes novērtējums tika veikts attiecībā uz kvantitatīvajām maksātspējas prasībām pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Tika apspriestas divas iespējamās koncepcijas:

1. Varianti, kur maksātspējas prasības pārapdrošināšanas uzņēmumiem ir līdzīgas prasībām, kas noteiktas tiešajā apdrošināšanā
2. Varianti, kur maksātspējas prasības pārapdrošināšanas uzņēmumiem ir augstākas par prasībām, kas noteiktas tiešajā apdrošināšanā.

Komisija visbeidzot nolēma noteikt režīmu, kas balstās uz maksātspējas prasībām, kuras ir noteiktas spēkā esošajās apdrošināšanas direktīvās. Tomēr, ņemot vērā īpatnības atsevišķos pārapdrošināšanas līgumu veidos vai atsevišķos darījumu veidos nedzīvības apdrošināšanā, priekšlikums paredz iespēju paaugstināt maksātspējas normu līdz 50% apdrošināšanas veidiem, kas nav atbildības riski. Šo paaugstinājumu nosaka Komisija, īstenojot savas izpildes pilnvaras, pēc apspriešanās ar Apdrošināšanas Komiteju.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKAIS PAMATS

Šis priekšlikums balstās uz Līguma 49. panta 2. punktu un Līguma 55. pantu, kas ir juridiskais pamats tādu Kopienas pasākumu pieņemšanai, kuru mērķis ir panākt vienoto tirgu pakalpojumu nozarē. Izvēlētais instruments ir direktīva, jo tā uzskatāma par piemērotāko instrumentu uzstādīto mērķu sasniegšanai. Turklāt Eiropas Savienības likumdošanas darbības vienotā tirgus panākšanai apdrošināšanas jomā tika īstenotas ar tādu direktīvu palīdzību, kuras

balstījās uz šiem Līguma noteikumiem. Visbeidzot, šīs direktīvas noteikumi neskar citus pasākumus, kā vien tos, kas ir nepieciešami tās mērķu sasniegšanai.

4. PIEZĪMES PAR PANTIEM

Šis priekšlikums nosaka uzraudzības režīmu pārapdrošināšanai, kas ir saskaņā ar spēkā esošo apdrošināšanas tiesisko regulējumu. Tas balstīts uz pieeju, kas īstenota spēkā esošajās Apdrošināšanas direktīvās. Atsevišķiem Direktīvu 73/239/EEK, 92/49/EEK un 2002/83/EK noteikumiem, kas minēti šajā direktīvā, ir ļoti garš izklāsts; tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem par pārapdrošināšanas uzņēmumu licencēšanu, būtisku līdzdalību, dienesta noslēpumu un maksātspējas normu. Tā rezultātā noteikumi ir ļoti sarežģīti un to izklāsts var neatbilst spēkā esošajām Kopienas tiesību aktu sastādīšanas vadlīnijām. Skaidrojumam nav nepieciešams, lai vienā pantā būtu apskatīti visi juridiskajā aktā izklāstītie noteikumi. Tāpēc šī priekšlikuma noteikumi ir sadalīti pantos, kas sagrupēti sadaļās, nodaļās un iedaļās, lai veicinātu to izpratni un skaidrību.

1. pants: Direktīvas mērķis – darbības joma

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt tiesisku regulējumu pienācīgai pārapdrošināšanas darbību uzraudzībai Kopienā. Kā jau iepriekš minēts, pašreiz nav Kopienas tiesību aktu, kas regulētu pārapdrošināšanas uzraudzību. Tā rezultātā pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas nodarbojas tikai ar pārapdrošināšanu (profesionālie pārapdrošinātāji), nav pakļauti nekādiem īpašiem Kopienas noteikumiem.

Šī direktīva tādējādi novērsīs nepilnības Kopienas apdrošināšanas uzraudzības režīmā. Tā piemēros pārapdrošināšanai uzraudzības režīmu, kas balstās uz tādiem pašiem principiem kā tiešajā apdrošināšanā, tas ir, uz pārapdrošināšanas uzņēmumu vienotas licences principa un pārapdrošināšanas uzņēmuma pienācīgu uzraudzību tā piederības dalībvalsts kompetentajās iestādēs.

Direktīvu piemēros pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā un kuri veic tikai pārapdrošināšanas darījumus (profesionālie pārapdrošinātāji). Direktīvu nepiemēro tiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru darbību regulē nedzīvības apdrošināšanas un dzīvības apdrošināšanas direktīvas⁶, jo to pārapdrošināšanas darbības ar risku pārņemšanu regulē šīs direktīvas. Turklāt uz apdrošināšanas uzņēmumiem un organizācijām, uz kuriem neattiecas minēto direktīvu darbības joma, neattiecas arī šīs direktīvas darbības joma. Tomēr šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz prasītās maksātspējas normas aprēķināšanu (35.-39. pants) var piemērot apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru darbību regulē nedzīvības un dzīvības apdrošināšanas direktīvas attiecībā uz to pieņemtajiem pārapdrošināšanas riskiem (skatīt 57. panta 5. punktu un 59. panta 8. punktu).

Lai ņemtu vērā ārkārtas situāciju, kas varētu rasties dalībvalstī, kur nav iespējams saņemt apdrošināšanas segumu tirgū, priekšlikumu nepiemēro gadījumos, kad dalībvalsts nodrošina pārapdrošināšanas segumu kā pārapdrošinātājs pēdējā instancē sabiedrības interesēs. Tomēr šis noteikums neatbrīvo dalībvalsti no Kopienas noteikumu ievērošanas attiecībā uz konkurences noteikumiem un valsts atbalstu. Kā piemēru var minēt situāciju, kas radās gaisa satiksmes apdrošināšanā pēc 2001. gada 11. septembra uzbrukumiem, kad pārapdrošināšanas

⁶ Direktīva 73/239/EK (OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.), Direktīva 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.), Direktīva 2002/83/EK (OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.)

tirgus atteicās piedāvāt apdrošināšanas segumu atsevišķiem riskiem. Dalībvalstīm bija jāuzņemas pārapirošināšanas seguma nodrošināšana. Pirms šādu shēmu darbību tika atļauta, tika pārbaudīta to atbilstība ES tiesību aktiem un jo īpaši noteikumiem par valsts atbalstu.

2. pants: Definīcijas

Direktīvas priekšlikuma 2. pants satur būtiskāko jēdzienu definīcijas, kas izskaidro to nozīmi un veicina labāku izpratni. Vairākums šo jēdzienu jau ir izmantoti citos Kopienas tiesību aktos, kas piemērojami apdrošināšanai, tādus kā Direktīva 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu, Direktīvas 73/239/EEK un 92/49/EEK par nedzīvības apdrošināšanu, kā arī Direktīva 98/78/EK par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību.

Definīcija „kaptīvais pārapirošināšanas uzņēmums” atsaucas uz tiem pārapirošināšanas uzņēmumiem, kura īpašnieki ir viens vai vairāki ražošanas uzņēmumi, komercuzņēmumi vai finanšu uzņēmumi, kas nav apdrošināšanas uzņēmumi, pārapirošināšanas uzņēmumi vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupa. Šādu uzņēmumu mērķis ir nodrošināt pārapirošināšanas segumu *tikai* tiem riskiem, kas attiecas uz uzņēmumu vai uzņēmumu grupu, kam pieder kaptīvais pārapirošinātājs, vai uzņēmumu vai uzņēmumu grupu, kura sastāvdaļa ir kaptīvais pārapirošinātājs. Šī definīcija ir nepieciešama, jo priekšlikumā šiem uzņēmumiem ir paredzēts īpašs režīms attiecībā uz minimālo garantijas fondu, kas 40. pantā prasīts, lai varētu uzsākt pārapirošināšanas darbību.

3.-14. pants: Noteikumi, kas attiecas uz pārapirošināšanas uzņēmējdarbības uzsākšanu

Direktīvas priekšlikumā attiecībā uz pārapirošināšanas darbību uzsākšanu Kopienā ir izmantota tā pati pieeja, kas izmantota spēkā esošajās apdrošināšanas Direktīvās. Priekšlikums nosaka vienotas licences un pārapirošināšanas uzņēmumu piesardzīgas uzraudzības piederības dalībvalstī principus. Tas ir iespējams, jo pastāv koordinācija pārapirošināšanas uzņēmumu uzraudzības būtiskajos aspektos, kas pieļauj licenču un pienācīgas uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs.

Attiecīgi pārapirošināšanas uzņēmumam pirms tā darbības uzsākšanas jāsaņem oficiāla licence, ko izsniedz kompetentas iestādes tā piederības dalībvalstī. Priekšlikumā ir izklāstīti obligātie nosacījumi, kuru izpilde ir nepieciešama licences saņemšanai. Pārapirošināšanas uzņēmumam ir īpaša juridiskā forma, tam jāiesniedz operāciju shēma, kas sniedz būtisku informāciju par tā darbības plānu, kā arī tam nepieciešams minimālais garantijas fonds, kas prasīts 40. pantā. Tāpat direktīvā prasīts, lai pārapirošināšanas uzņēmumu efektīvi vadītu personas, kurām ir pietiekama kvalifikācija vai pieredze. Pārapirošināšanas uzņēmumam jāierobežo savas darbības mērķi tikai ar pārapirošināšanas darījumiem un saistītām operācijām. Šis noteikums ļauj pārapirošināšanas uzņēmumam veikt tādas darbības kā statistikas vai aktuāru konsultācijas, riska analīzi vai pētījumus savu klientu uzdevumā. Tas var ietvert arī pārvaldītājsabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 8. punkta nozīmē. Šīs darbības jebkurā gadījumā regulē Direktīvu 98/78/EK un 2002/78/EK (5.-11. pants) noteikumi par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu un finanšu konglomerātu papildu uzraudzību.

Turklāt pirms licences piešķiršanas kompetentajām iestādēm ir jābūt informētām par dalībnieku vai akcionāru būtisku līdzdalību pārapirošināšanas uzņēmumā. Šī noteikuma mērķis ir dot iespēju kompetentajām iestādēm novērtēt akcionāru piemērotību, lai nodrošinātu pārapirošināšanas uzņēmuma pārdomātu un piesardzīgu vadību. Ja tie neatbilst šīm prasībām,

tiem nevar piešķirt licenci. Tāpat, ja starp pārapsdrošināšanas uzņēmumu un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, licenci atsaka, ja šīs attiecības neļauj kompetentajām iestādēm efektīvi veikt to uzraudzības funkcijas. Šīs prasības mērķis ir piesardzība, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai ir pārdomāta vadība un pārapsdrošināšanas uzņēmuma uzraudzība ir efektīva. Uz citiem mērķiem, kas balstās uz tādiem apsvērumiem kā valsts ražošanas vai ekonomikas politika vai tirgus vajadzības, šie noteikumi neattiecas un to piemērošana aizliedzama, pārbaudot licences pieteikumu, jo to piemērošana būtu pretrunā ar Līguma principiem (7., 9., 10. un 12. pants).

Licences pieteikums jāizskata sešu mēnešu laikā no dienas, kad to iesniedz pārapsdrošināšanas uzņēmums. Atteikums izsniegt licenci vai tās atsaukšana jāpamato, norādot precīzus šāda atteikuma iemeslus. Pārapsdrošināšanas uzņēmumam ir tiesības griezties tiesā, lai panāktu šāda lēmuma juridisku pārskatīšanu (13. pants).

Piešķirtā licence ir derīga visā Kopienā. Tā ļauj pārapsdrošināšanas uzņēmumiem veikt uzņēmējdarbību visā Kopienas teritorijā bez citām formalitātēm atbilstoši brīvībai veikt uzņēmējdarbību un brīvai pakalpojumu sniegšanai.

15.-31. pants: Nosacījumi, kas regulē pārapsdrošināšanas uzņēmējdarbību. Piesardzīgas uzraudzības principi un metodes.

Uzraudzības režīms, kas balstās uz vienotas licences principu, kuru izsniedz kompetentas iestādes pārapsdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalstī un kura ir derīga visā Kopienā, prasa uzraudzības pilnvaru nodošanu kompetentām iestādēm, kas piešķir licenci, tādā veidā, lai garantētu pilnīgu atbilstību pārapsdrošināšanas uzņēmumu darbības nosacījumiem, neatkarīgo no tā, vai šo darbību veic saskaņā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Priekšlikuma 15. pantā noteikta piederības dalībvalsts kompetento iestāžu ekskluzīvā kompetence attiecībā uz pārapsdrošināšanas uzņēmuma finansiālo uzraudzību, ieskaitot darbības, ko tas veic filiālēs vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Piederības dalībvalsts ekskluzīvā kompetence attiecībā uz pārapsdrošināšanas uzņēmuma finanšu aspektu uzraudzību nedod tiesības pārapsdrošināšanas uzņēmuma kompetentajām uzraudzības iestādēm aizliegt pārapsdrošināšanas uzņēmumam noslēgt retrocesijas līgumu ar Kopienas pārapsdrošināšanas uzņēmumu, uz ko attiecas šī direktīva⁷, pamatojot šo aizliegumu ar iemesliem, kas saistīti ar šāda pārapsdrošināšanas (vai apdrošināšanas) uzņēmuma finanšu stabilitāti. Šāda netieša minēto uzņēmumu uzraudzība nozīmētu iejaukšanos šo uzņēmumu kompetento uzraudzības iestāžu uzraudzības pilnvarās un apšaubītu savstarpējas atzīšanas pamatprincipu, uz kura pamatojas šajā priekšlikumā izklāstītais tiesiskais regulējums.

Pārapsdrošināšanas uzņēmumam ir jābūt pārdomātām administratīvajām un grāmatvedības procedūrām, kā arī piemērotiem iekšējās kontroles mehānismiem. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu kārtību un finanšu stabilitāti darījumos. Piederības dalībvalstij jāparedz nosacījumi, kas nodrošina šo prasību izpildi.

Priekšlikuma 16. pants paredz piederības dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības veikt citu dalībvalstu pārapsdrošināšanas uzņēmumu filiāļu pārbaudes uz vietas. Tas nosaka procedūru,

⁷ Vai Kopienas apdrošināšanas uzņēmums, kas saņēmis licenci saskaņā nedzīvības apdrošināšanas vai dzīvības apdrošināšanas direktīvu (Direktīva 73/239/EEK un 2002/83/EK).

kā veicama šāda pārbaude. Šis noteikums ir līdzīgs tam, kas minēts nedzīvības un dzīvības apdrošināšanas direktīvās⁸.

Lai nodrošinātu pārapsedrošināšanas uzņēmuma uzraudzības efektivitāti, kompetentajām iestādēm ir nepieciešamas pilnvaras veikt detalizētas pārbaudes pārapsedrošināšanas uzņēmumā, pieprasīt dokumentu iesniegšanu vai noteikt pasākumus, piemēram, sankcijas, attiecībā uz pārapsedrošināšanas uzņēmumu vai tā direktoriem un vadītājiem (17. pants).

Priekšlikuma 19.-23. pantā noteikti īpaši noteikumi attiecībā uz būtiskas līdzdalības uzraudzību pārapsedrošināšanas uzņēmumā. Šo noteikumu mērķis ir nodrošināt to, ka kompetentās iestādes ir informētas par pārapsedrošināšanas uzņēmuma īpašuma attiecību struktūru. Šis noteikums tieši izriet no akcionāru, kuriem ir būtiska līdzdalība, uzraudzības, novērtējot licences pieteikumu atbilstoši 12. pantam. Šis režīms ir analogisks tam, ko pašreiz piemēro apdrošināšanā⁹ un citās finanšu pakalpojumu jomās.

Priekšlikuma 24.-30. pants nosaka, ka kompetento iestāžu uzglabātā informācija ir konfidenciāla. Visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, ieskaitot revidentus un ekspertus, kas rīkojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir jāievēro dienesta noslēpums. Šīs informācijas konfidenciālais raksturs neaizliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju par pārapsedrošināšanas uzņēmumiem, jo šādas apmaiņas mērķis ir nodrošināt pārapsedrošināšanas uzņēmuma pienācīgu uzraudzību. Apmaiņas ceļā gūtā informācija arī ir uzskatāma par konfidenciālu un to var izpaust tikai ar to kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju.

Priekšlikuma 28.-30. pantā ir noteikti arī nosacījumi un apstākļi, kādos šo informāciju var izpaust iestādēm un organizācijām, kas nav pārapsedrošināšanas uzraudzības iestādes. Noteiktas režīms ir tāds pats, kādu piemēro apdrošināšanas uzņēmumiem¹⁰.

Priekšlikuma 31. pants paredz revidenta pienākumu nekavējoties ziņot piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm jebkuru faktu vai lēmumu attiecībā uz pārapsedrošināšanas uzņēmumu, kas ietekmē pārapsedrošināšanas darījumu regulējošos nosacījumus, un kurus viņi ir atklājuši veicot savus uzdevumus pārapsedrošināšanas uzņēmumā vai jebkurā citā uzņēmumā, kuram ir ciešas attiecības ar pārapsedrošināšanas uzņēmumu. Direktīvas noteiktais režīms jau tiek piemērots apdrošināšanas uzņēmumos.¹¹

32.-34. pants: Noteikumi par tehniskajām rezervēm

Tehniskās rezerves ir apdrošināšanas tehnikas būtiskas sastāvdaļa. Tās ir priekšnosacījums, lai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums spētu izpildīt savas saistības, kas rodas no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumiem. Šī iemesla dēļ prasība katram apdrošināšanas (vai pārapsedrošināšanas) uzņēmumam izveidot atbilstošas tehniskās rezerves ir pamatprincips apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzraudzības režīmā. Sistēmā, kur vienoto licenci izsniedz piederības dalībvalstī, piederības dalībvalsts kompetento iestāžu pienākums ir pieprasīt apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas uzņēmumiem izveidot atbilstošas tehniskās

⁸ Direktīva 73/239/EEK, 16. pants, kas grozīts ar Direktīvas 92/49/EEK 11. pantu, un Direktīvas 2002/83/EK 11. pants.

⁹ Direktīva 92/49/EEK, 15. pants un Direktīva 2003/83/EK, 15. pants.

¹⁰ Direktīva 92/49/EEK, 16. pants un Direktīva 2003/83/EK, 16. pants.

¹¹ Direktīvas 92/49/EEK, 16.a) pants, kas pievienots ar Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.) un Direktīvas 2002/83/EK 17. pants.

rezerves visiem uzņēmuma darījumiem, ieskaitot tos, ko tas veic atbilstoši brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai. Turklāt piederības dalībvalstij jāpārbauda šīs prasības izpilde un tās rīcībā jābūt attiecīgiem līdzekļiem šādas izpildes nodrošināšanai.

Priekšlikuma 32. pants nosaka principu, saskaņā ar kuru piederības dalībvalsts kontrolē tehnisko rezervju definīciju un aprēķināšanu pārapirošināšanas uzņēmumos. Šādu tehnisko rezervju summa nosakāma atbilstoši noteikumiem, kas izklāstīti Direktīva 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem¹². Priekšlikums paredz arī, ka attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu piederības dalībvalsts var noteikt precīzākus noteikumus tehnisko rezervju aprēķināšanai atbilstoši principiem, kas noteikti 20. pantā Direktīvā 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu. Šis noteikums paredz aktuāro aprēķinu principus, kas jāievēro, veidojot tehniskās rezerves dzīvības apdrošināšanā.

Piederības dalībvalstij jānosaka prasība saviem pārapirošināšanas uzņēmumiem izveidot izlīdzināšanas rezervi attiecībā uz kredītu pārapirošināšanas darbībām (33. pants). Šādas rezerves apjomu aprēķina saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK noteikumiem, jo īpaši pielikumu, kurā noteiktas četras metodes, ko uzskata par līdzvērtīgām. Piederības dalībvalsts var atbrīvot pārapirošināšanas uzņēmumus, kuros kredītu pārapirošināšana nav būtiska darbības sastāvdaļa, no pienākuma izveidot izlīdzināšanas rezervi.

Piederības dalībvalsts var pieprasīt saviem pārapirošināšanas uzņēmumiem izveidot izlīdzināšanas rezerves arī citiem risku veidiem saskaņā ar noteikumiem, kādi ir spēkā piederības dalībvalstī. Tas atbilst esošajiem apdrošināšanas tiesību aktiem, jo īpaši Direktīvai 72/239/EEK, kā arī Direktīvai 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem.

No uzraudzības režīma ieviešanas pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas līdz šim nebija pakļauti Kopienas tiesiskajam regulējumam, izriet nepieciešamība atcelt prasību par aktīvu ieķīlāšanu nenopelnītajām prēmijām un nenokārtotajiem atlīdzību prasījumiem apdrošināšanas uzņēmumiem, ja pārapirošināšanu veic pārapirošināšanas uzņēmums, kas saņēmis licenci saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas saņēmis licenci saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK (nedzīvības apdrošināšana) vai 2002/83/EK (dzīvības apdrošināšana). Tomēr dalībvalstij paliek tiesības noteikt aktīvu ieķīlāšanu, ko izmanto minēto tehnisko rezervju segumam, saviem pārapirošināšanas uzņēmumiem, ja tie ir pārapirošināti trešo valstu pārapirošināšanas uzņēmumos, jo tie nav pakļauti šīs direktīvas vienotās licences un savstarpējās atzīšanas uzraudzības režīmam.

Priekšlikuma 34. pants ierosina kvalitatīvu pieeju ieguldījumu noteikumiem. Pārapirošināšanas darījumu īpatnību dēļ šāda pieeja ir ieteicamāka par kvantitatīvo metodi, ko izmanto tiešās apdrošināšanas jomā. Šis pants nosaka, ka aktīvos jāatspoguļo pārapirošināšanas uzņēmuma veikto darījumu veids, paredzamo atlīdzību maksājumu apjoms un ilgums, lai nodrošinātu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību. Nedzīvības apdrošināšanā saskaņotības prasība jāskata, ņemot vērā darījumu praksi un grūtības civiltiesiskās atbildības izmaksu ilguma noteikšanā. Ieguldījumiem tāpēc nepieciešama diversifikācija un attiecīga sadale, lai būtu iespējams reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem.

35.-41. pants: Pārapirošināšanas uzņēmumu maksāspējas norma

¹² OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.

Maksātspējas norma ir piesardzīgas uzraudzības būtisks elements. Šajā priekšlikumā noteiktas maksātspējas prasības pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas pamatojas uz esošajiem noteikumiem apdrošināšanas uzņēmumiem. Kā jau tika norādīts iepriekš, apdrošināšana un pārapdrošināšana ir saistītas darbības un tāpēc maksātspējas prasībām abos darbības veidos jābūt līdzīgām.

Attiecībā uz nedzīvības pārapdrošināšanu priekšlikums piemēro prasības, kas noteiktas nedzīvības apdrošināšanas Direktīvā 73/239/EEK (37. pants). Tomēr, ņemot vērā īpatnības atsevišķos pārapdrošināšanas līgumu veidos vai atsevišķos darījumu veidos, priekšlikums paredz iespēju paaugstināt prasīto maksātspējas normu. Jau nedzīvības apdrošināšanas direktīva paredz 50% paaugstinājumu civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas darījumiem, jo tiem ir sevišķi nepastāvīgs riska profils. Priekšlikumā paredzēts maksātspējas normas paaugstinājums līdz 50% apdrošināšanas veidiem, kas nav atbildības apdrošināšana. Maksātspējas normas korekciju veic Komisija pēc apspriešanās ar Apdrošināšanas komiteju, izmantojot tai ar Līgumu piešķirtās izpildpilnvaras. Šos pasākumus pieņem ar regulatīvo procedūru, ko paredz Lēmuma 1999/648/EK 5. pants (55. pants). Maksātspējas normas palielināšana notiks tikai pēc detalizētas analīzes un plašām konsultācijām ar ieinteresētajām personām.

Lai nodrošinātu līdzvērtīgus darbības noteikumus pārapdrošināšanas uzņēmumiem un apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanas darbības, priekšlikums paredz nedzīvības apdrošināšanas Direktīvas 73/239/EEK un dzīvības apdrošināšanas Direktīvas 2002/83/EK pielāgošanu. Attiecīgi apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanu ar riska pārņemšanu, jāievēro pārapdrošināšanas direktīvas noteikumi attiecībā uz prasīto maksātspējas normu, ja to pārapdrošināšanas darījumu apjoms sastāda ievērojamu daļu no visiem darījumiem (57. panta 5. punkts un 59. panta 8. punkts). Šos nosacījumus piemēros, kad Komisija pieņems lēmumu par nedzīvības pārapdrošināšanas prasītās maksātspējas normas korekciju (43. pants).

Attiecībā uz dzīvības pārapdrošināšanu prasīto maksātspējas normu aprēķina saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas Direktīvas 2002/83/EK noteikumiem (38. pants).

Ja pārapdrošināšanas uzņēmums vienlaicīgi veic dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanu, prasīto maksātspējas normu aprēķina kā kopējo summu maksātspējas normai dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanā (39. pants).

Pieejamā maksātspējas norma ir 36. pantā uzskaitītie aktīvi. Pieļaujамie aktīvi ir tie, kas jau ir atzīti nedzīvības un dzīvības apdrošināšanas direktīvās kā tādi, kas veido maksātspējas normu.

Priekšlikuma 40. pantā minēts minimālais garantijas fonds, kas nepieciešams pārapdrošināšanas darbību veikšanai. Garantijas fonds ir minimālā kapitāla prasība, kam nepārtraukti jābūt pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā, lai veiktu pārapdrošināšanas darījumus ar attiecīgu finansiālo stabilitāti. Priekšlikumā noteikts, ka garantijas fonds nevar būt mazāks par EUR 3 miljoni. Tomēr attiecībā uz kaptīvajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem piederības dalībvalsts var noteikt garantijas fondu EUR 1 miliona apmērā. Šajā noteikumā ņemtas vērā kaptīvo pārapdrošināšanas uzņēmumu īpatnības, jo īpaši tas, ka parasti tie ir vidēji un mazi uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta tikai ar tiem riskiem, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuriem pieder kaptīvais pārapdrošinātājs.

42.-44. pants: Grūtībās nonākuši apdrošināšanas uzņēmumi – Licences atsaukšana

51.-54. pants: No esošajiem pārapirošināšanas uzņēmumiem iegūtās tiesības – Pārapirošināšanas uzņēmumu darbības izbeigšana

Pārapirošināšanas uzņēmums, kas saņēmis tiesības vai atļauju veikt pārapirošināšanas darījumus saskaņā ar tā piederības dalībvalsts normām pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma, var turpināt to darīt, nepieprasot licenci. Tomēr pārapirošināšanas uzņēmumam ir jāpilda šīs direktīvas noteikumi, jo īpaši, prasības, kas attiecas pārapirošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti (tehniskās rezerves, maksātspējas norma un garantijas fonds), uzņēmuma vadītāju profesionālajām spējām un reputāciju vai to akcionāru piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība. Direktīva atļauj dalībvalstīm noteikt divu gadu pārejas periodu, lai izvairītos no esošo pārapirošināšanas uzņēmumu nonākšanas finansiālās grūtībās, kas varētu rasties saistībā ar šo prasību izpildi (51. pants).

No otras puses, direktīvu nepiemēro pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas direktīvas īstenošanas laikā ir pārtraukuši parakstīt jaunus pārapirošināšanas līgumus un pārvalda tikai savu esošo portfeli, lai izbeigtu savu darbību. Tomēr, kaut arī šiem uzņēmumiem nepiemēro vienotas licences režīmu, kas noteikts šajā direktīvā, lai saglabātu pārredzamību un juridisku noteiktību, dalībvalstis sastāda attiecīgo pārapirošināšanas uzņēmumu sarakstu un dara to zināmu visām dalībvalstīm (52. pants).

Visbeidzot, 53. pants paredz iespēju pārapirošināšanas uzņēmumiem pieprasīt pārskatīt tiesā jebkuru lēmumu, ko kompetentās iestādes ir pieņēmušas attiecībā uz to, piemērojot attiecīgās valsts normas, kas pieņemtas, īstenojot šo direktīvu.

55.-56. pants: Komisijas izpildpilnvaras attiecībā uz šīs direktīvas tehniskajiem pielāgojumiem.

Priekšlikums paredz iespēju veikt tehniskus pielāgojumus atsevišķos direktīvas noteikumos. Direktīva piešķir Komisijai izpildpilnvaras attiecībā uz 56. pantā uzskaitītajiem noteikumiem. Izpildpilnvaru īstenošanā Komisijai palīdz Apdrošināšanas komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 91/675/EEK. Attiecībā uz pasākumiem, ko pieņem Komisija, jāievēro Lēmuma 1999/648/EK 5. panta 6. punktā minētā procedūra, kas nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas kārtību.

Izpildpilnvaras jo īpaši izmanto prasītās maksātspējas normas paaugstināšanai īpašiem līgumiem vai darījumiem apdrošināšanas veidos, kas nav civiltiesiskās atbildības apdrošināšana (37. panta 3. un 4. punkts).

57.-60. pants: Tehniskie pielāgojumi nedzīvības apdrošināšanas, dzīvības apdrošināšanas un apdrošināšanas grupu direktīvā

Kopienas tiesiskā regulējuma noteikšana pārapirošināšanai ietekmē esošās direktīvas par apdrošināšanu (nedzīvības apdrošināšana, dzīvības apdrošināšana un apdrošināšanas grupas)¹⁴. Tā kā šī priekšlikuma pieņemšana pabeigs tiesiskā regulējuma izveidošanu apdrošināšanas nozarē, to ir nepieciešams ņemt vērā, lai nodrošinātu konsekventu tiesisko regulējumu. Tāpēc nepieciešams pielāgot esošās apdrošināšanas direktīvas. Piemēram, tas attiecas uz netiešo pārapirošināšanas uzņēmumu uzraudzību, ko apdrošināšanas uzņēmuma

¹⁴ Nedzīvības apdrošināšana: Direktīvas 73/239/EEK, 88/357/EEK, 92/49/EEK; Dzīvības apdrošināšana: Direktīva 2002/83/EEK; Apdrošināšanas grupas: Direktīva 98/78/EEK (OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.).

kompetentās iestādes veic attiecībā uz šā uzņēmuma noslēgtu pārapdrošināšanas līgumu ar Kopienas pārapdrošinātāju, uz kuru attiecas šī Direktīva¹⁵. Apdrošināšanas uzņēmuma kompetentās iestādes nedrīkst aizliegt šāda pārapdrošināšanas līguma noslēgšanu, pamatojoties uz šī pārapdrošinātāja finansiālo stabilitāti.

Priekšlikums paredz arī atcelt prasību par aktīvu iekļāšanu nenopelnītajām prēmijām un nenokārtotajiem atlīdzību prasījumiem apdrošināšanas uzņēmumiem, ja pārapdrošināšanu veic pārapdrošināšanas uzņēmums, kas saņēmis licenci saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas saņēmis licenci saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK (nedzīvības apdrošināšana) vai 2002/83/EK (dzīvības apdrošināšana).

Šie pielāgojumi ir nepieciešami arī tāpēc, lai uz tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem, kas pieņem pārapdrošināšanas riskus, attiecinātu maksātspējas prasības, kas noteiktas pārapdrošināšanas uzņēmumiem, un nodrošinātu līdzvērtīgus darbības noteikumus dažādiem uzņēmumiem, kuri veic pārapdrošināšanas darījumus.

Apdrošināšanas grupu Direktīva 98/78/EK¹⁶ arī tiek pielāgota, ņemot vērā apstākli, ka ES pārapdrošināšanas uzņēmumiem tiek noteikta uzraudzība. Ir nepieciešami pielāgojumi arī Direktīvā 2002/87/EK par finanšu konglomerātiem¹⁷.

Turklāt nepieciešami pielāgojumi arī Direktīvā 2001/17/EK, lai tās darbības jomā iekļautu pārapdrošināšanas uzņēmumus, jo uz tiem pašreiz neattiecas Apdrošināšanas sabiedrību likvidācijas direktīva. Ir nepieciešams turpināt darbu šajā jomā, lai precizētu jautājumus, kas jāapsver, lai veiktu atbilstošus pielāgojumus.

¹⁵ Vai Kopienas apdrošināšanas uzņēmumu, kas saņēmis licenci saskaņā nedzīvības apdrošināšanas vai dzīvības apdrošināšanas direktīvu (Direktīva 73/239/EEK un 2002/83/EK).

¹⁶ OV L 330, 5.12.1998, 1. lpp.

¹⁷ OV L 35, 11.2.2003, 1. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par pārapsdrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem,
kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru⁴,

tā kā

- (1) Padomes 1973. gada 24. jūlija Direktīvā par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana⁵, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvā 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK⁶, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīvā 2002/83/EEK par dzīvības apdrošināšanu⁷ ir izklāstīti noteikumi tiešās apdrošināšanas darbību uzsākšanai un veikšanai Kopienā.
- (2) Šīs direktīvas paredz tiesisko regulējumu apdrošināšanas uzņēmumu darbībai iekšējā tirgū gan atbilstoši tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, lai apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā, atvieglotu saistību izpildi Kopienā un dotu iespēju apdrošinājumaņēmējiem griezties izmantot ne tikai savas valsts apdrošinātāju pakalpojumus, bet arī to

¹ OV C [...], [...], [...].lpp.

² OV C [...], [...], [...].lpp.

³ OV C [...], [...], [...].lpp.

⁴ OV C [...], [...], [...].lpp.

⁵ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

⁶ OV L 228, 11.8.1992 p. 1. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 19.11.2002., 1. lpp.).

⁷ OV L 345, 19.12.2002, p. 1.

apdrošinātāju pakalpojumus, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs.

- (3) Šajās direktīvās noteikto režīmu piemēro tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem attiecībā uz visiem to darījumiem gan tiešajā apdrošināšanā, gan pārapirošināšanā ar risku pārņemšanu; savukārt pārapirošināšanas darījumiem, ko veic specializēti pārapirošināšanas uzņēmumi, šis režīms netiek piemērots un uz tiem neattiecas arī citi Kopienas tiesību aktu noteikumi.
- (4) Pārapirošināšana ir nozīmīgs finanšu darbības veids, jo tā veicina plašāku risku sadali visā pasaulē, tādējādi ļaujot tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem paaugstināt savu risku parakstīšanas kapacitāti, piedāvāt labāku apdrošināšanas segumu un arī samazināt savas kapitāla izmaksas; turklāt pārapirošināšanai ir nozīmīga loma finansiālās stabilitātes nodrošināšanā, jo tā ir būtisks elements tiešās apdrošināšanas tirgu finansiālā solīduma un stabilitātes nodrošināšanā, kas ietekmē arī finanšu sistēmu kopumā kā nozīmīgs finanšu starpnieks un institucionālais ieguldītājs.
- (5) Ar Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīvu 64/225/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapirošināšanas un retrocesijas jomā⁸ tika atcelti tie ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un brīvai pakalpojumu aprītei, kas saistīti ar pārapirošināšanas pakalpojumu sniedzēja valstisko piederību vai atrašanās vietu. Tā tomēr neatcēla ierobežojumus, ko rada atšķirības valstu tiesību aktos par pārapirošināšanas piesardzīgu uzraudzību. Šāda situācijas rezultātā izveidojās būtiskas atšķirības pārapirošināšanas uzņēmumu uzraudzībā Kopienā, kas radīja šķēršļus pārapirošināšanas darījumiem, tādus kā pārapirošināšanas uzņēmumu pienākums iekļāt aktīvus, lai segtu savu daļu tiešās apdrošināšanas uzņēmumu tehniskajās rezervēs, kā arī nepieciešamība pārapirošināšanas uzņēmumiem pildīt dažādus uzraudzības noteikumus dažādās dalībvalstīs, kur tie veic savu darbību, vai arī pārapirošināšanas uzņēmuma netiešā uzraudzība dažādos aspektos, ko veic tiešo apdrošināšanas uzņēmumu kompetentās iestādes.
- (6) Finanšu pakalpojumu rīcības plānā pārapirošināšana ir atzīta kā nozare, kurā nepieciešama rīcība Kopienas līmenī, lai pabeigtu vienota tirgus izveidošanu finanšu pakalpojumu jomā. Turklāt galvenie finanšu forumi, tādi kā Starptautiskais Valūtas fonds un Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzību asociācija (IAIS), ir uzsvēruši, ka Kopienas līmenī nav saskaņotu pārapirošināšanas uzraudzības noteikumu un tas ir nopietns trūkums finanšu pakalpojumu regulējumā, kas noteikti jānovērš.
- (7) Šīs direktīvas mērķis ir pienācīgu reglamentējošu noteikumu izveidošana pārapirošināšanas darījumiem Kopienā. Tā veido daļu no Kopienas tiesību aktu kopuma apdrošināšanas jomā, kas veido vienoto tirgu apdrošināšanas nozarē.
- (8) Šī direktīva ir saskanīga ar starptautisko organizāciju darbu pārapirošināšanas uzraudzības noteikumu jomā, jo īpaši ar Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzību asociācijas veikto.

⁸ OV 56 4.4.1964., 878. lpp.

- (9) Šai direktīvai ir tādi pati koncepcija kā Kopienas tiesību aktiem tiešās apdrošināšanas jomā, īstenojot saskaņošanu, kas ir būtiska, nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu licenču un pienācīgas kontroles sistēmu savstarpēju atzīšanu, tādējādi ļaujot piešķirt vienotu licenci, kas ir spēkā Kopienā, un piemērot principu, ka uzraudzību veic piederības dalībvalsts.
- (10) Tāpēc jānosaka prasība, ka pārapirošināšanas darījumu sākšanai un veikšanai vajadzīga vienota licence, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas pārapirošināšanas uzņēmuma galvenais birojs. Šāda licence uzņēmumam dod tiesības darboties visā Kopienā, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Filiāles dalībvalsts vai dalībvalsts, kurā tiek sniegti pakalpojumi, vairs nedrīkst likt iegūt jaunu licenci pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas tajā vēlas veikt pārapirošināšanas darījumus un jau ir saņēmuši licences piederības dalībvalstī. Turklāt pārapirošināšanas uzņēmumam, kas jau ir saņēmis licenci piederības dalībvalstī, nedrīkst noteikt papildu uzraudzību vai pārbaudes, kas saistītas ar tā finansiālo stabilitāti un ko veic tā apdrošināšanas uzņēmuma kompetentās iestādes, kurš ir pārapirošināts minētajā pārapirošināšanas uzņēmumā. Turklāt dalībvalstis nedrīkst pieprasīt Kopienā licencētam pārapirošināšanas uzņēmumam aktīvu nodrošinājumu, lai segtu tā daļu cedenta tehniskajās rezervēs. Jādefinē šādas licences piešķiršanas vai atsaukšanas nosacījumi. Kompetentās iestādes nedrīkst izsniegt licenci vai atļaut turpināt darbību pārapirošināšanas uzņēmumam, kas nepilda šīs direktīvas nosacījumus.
- (11) Šo direktīvu piemēro pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas veic tikai pārapirošināšanas darījumus un nav iesaistīti tiešajā apdrošināšanā; to piemēro arī tā saucamajiem „kaptīvajiem” pārapirošināšanas uzņēmumiem, ko izveidojuši ražošanas, tirdzniecības vai finanšu uzņēmumi, kas nav uzņēmumi, kuriem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/78/EK apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību⁹, un kuru darbības mērķis ir nodrošināt pārapirošināšanas segumu riskiem, kas saistīti tikai ar savas grupas uzņēmumiem.
- (12) Tomēr šo direktīvu nepiemēro apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem jau piemēro Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 2002/83/EK; tomēr, lai nodrošinātu to apdrošināšanas uzņēmumu finansiālo stabilitāti, kas veic arī pārapirošināšanas darījumus, un to, ka šo darījumu īpatnības tiek ņemtas vērā, aprēķinot šo apdrošināšanas uzņēmumu kapitāla prasības, šajā direktīvā minētos maksāspējas normas noteikumus pārapirošināšanas uzņēmumiem piemēro šo apdrošināšanas uzņēmumu pārapirošināšanas darījumiem, ja to pārapirošināšanas darījumi veido būtisku daļu to kopējā darījumu apjomā.
- (13) Šai direktīvai jāprecizē kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un līdzekļi. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāk būs atbildīgas par pārapirošināšanas uzņēmumu finansiālo stabilitāti, tostarp maksāspēju, pietiekamu tehnisko rezervju krājumu un šo rezervju nodrošinājumu ar augstas kvalitātes aktīviem.

⁹ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003, p. 1).

- (14) Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem uzraudzības līdzekļiem, kas nodrošinātu to, ka visā Kopienā pārapsdrošināšanas uzņēmumi darījumus izpilda rūpīgi, neatkarīgi no tā, vai tie izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai brīvību sniegt pakalpojumus. Jo īpaši, tiem jābūt tiesīgiem noteikt attiecīgus drošības pasākumus vai piemērot sankcijas nolūkā novērst neatbilstību un pārapsdrošināšanas uzraudzības noteikumu pārkāpumus.
- (15) Jāparedz informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai organizācijām, kuru darbība veicina finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu sniegtās informācijas konfidencialitāti, šim adrešu sarakstam jābūt stingri ierobežotam. Tāpēc ir nepieciešams precizēt nosacījumus, atbilstoši kuriem ir atļauta iepriekš minētā informācijas apmaiņa; turklāt, ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust tikai ar kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, vajadzības gadījumā tās var šo atļauju saistīt ar stingru nosacījumu izpildi. Ņemot vērā šo apstākli un nepieciešamību nodrošināt pienācīgu pārapsdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību kompetentajās iestādēs, šī direktīva paredz noteikumus, kas dalībvalstīm ļauj noslēgt līgumus par informācijas apmaiņu ar trešajām valstīm, paredzot, ka izpaužamai informācijai piemēro atbilstošas dienesta noslēpuma garantijas.
- (16) Lai stiprinātu pārapsdrošināšanas uzņēmumu piesardzīgu uzraudzību, jānosaka, ka revidenta pienākums ir nekavējoši ziņot kompetentajām iestādēm par visos šajā direktīvā paredzētajos gadījumos noteiktiem faktiem, kas varētu nopietni ietekmēt pārapsdrošināšanas uzņēmuma finansiālo situāciju vai pārvaldes un grāmatvedības organizāciju, ja šādi fakti ir atklājušies, viņam/viņai veicot savus darba pienākumus. Ņemot vērā direktīvas mērķus, ir vēlams, lai dalībvalstis paredzētu, ka šāds pienākums jāpiemēro visos apstākļos, kad revidents atklāj šos faktus, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kuram ir ciešas attiecības ar pārapsdrošināšanas uzņēmumu. Revidentu pienākums vajadzības gadījumā ziņot kompetentajām iestādēm par faktiem un lēmumiem, kas attiecas uz pārapsdrošināšanas uzņēmumu un kurus viņi ir atklājuši, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kas nav pārapsdrošināšanas uzņēmums, nemaina ne viņu uzdevumu raksturu šajā uzņēmumā, ne arī veidu, kā viņi izpilda savus pienākumus šajā uzņēmumā.
- (17) Jāparedz noteikumi par to, kā šo direktīvu piemēro esošajiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem jau atļauja vai tiesības veikt pārapsdrošināšanas darījumus saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem ir piešķirtas pirms šīs direktīvas piemērošanas.
- (18) Lai pārapsdrošināšanas uzņēmums varētu izpildīt savas saistības, piederības dalībvalstij jāpieprasa, lai pārapsdrošināšanas uzņēmums izveidotu atbilstošas tehniskās rezerves. Šādu tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar 1991. gada 19. decembra Direktīvu 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem¹⁰; attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu piederības dalībvalsts var paredzēt īpašus noteikumus saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK.
- (19) Pārapsdrošināšanas uzņēmumam, kas veic pārapsdrošināšanas darījumus kredītu apdrošināšanas jomā, ja šiem kredītu apdrošināšanas darījumiem ir ievērojams apjoms, jāizveido atsevišķa izlīdzināšanas rezerve, kas nav maksāspējas normas daļa. šo

¹⁰ OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).

rezervi aprēķina pēc vienas no metodēm, kas izklāstītas Direktīvā 73/239/EEK un uzskatāmas par ekvivalentām; turklāt šī direktīva ļauj piederības dalībvalstij pieprasīt, lai pārapsrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, izveido izlīdzināšanas rezerves arī citiem risku veidiem saskaņā ar noteikumiem, kādi ir spēkā piederības dalībvalstī.

- (20) Pārapsrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt aktīviem tehnisko rezervju segumam, attiecībā uz kuriem jāņem vērā pārapsrošināšanas uzņēmuma darbību veidus, jo īpaši paredzamo atlīdzību maksājumu raksturs, apjoms un ilgums, lai nodrošinātu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, drošību, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību; uzņēmumam jānodrošina, lai ieguldījumi būtu daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti un dotu uzņēmumam iespēju pareizi reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem, jo īpaši finanšu tirgus attīstību un nekustāmā īpašuma tirgiem vai lielām katastrofām.
- (21) Nepieciešams, lai papildus tehniskajām rezervēm pārapsrošināšanas uzņēmumi izveidotu papildu rezervi, ko sauc par maksātspējas normu un kas sastāv no brīviem līdzekļiem un, ar kompetentās iestādes piekrišanu, citiem netiešiem līdzekļiem, kuri veido nodrošinājumu pret svārstībām darbības laikā. Šī prasība ir piesardzīgas uzraudzības būtisks elements. Līdz esošā maksātspējas normas režīma pārskatīšanai, ko Komisija veic kā projektu „Solvency II” (Maksātspēja II), pārapsrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normas aprēķināšanai izmanto noteikumus, ko paredz spēkā esošie tiesību akti tiešās apdrošināšanas jomā.
- (22) Lai ņemtu vērā īpatnības atsevišķos pārapsrošināšanas līgumu veidos vai atsevišķos darbību veidos, jāparedz noteikumi, ka prasītās maksātspējas aprēķināšanai iespējams noteikt pielāgojumus; šos pielāgojumus, īstenojot tai ar Līgumu piešķirtās pilnvaras, veic Komisija pēc apspriešanās ar Apdrošināšanas komiteju, kas izveidota ar Padomes Direktīvu 91/675/EEK¹¹. Šos pasākumus pieņem ar regulatīvo procedūru, ko paredz Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹².
- (23) Aktīvu sarakstam, kas var sastādīt šajā direktīvā noteikto pieejamo maksātspējas normu, ir jābūt tādām pašām, kā to paredz Direktīva 73/239/EEK un Direktīva 2002/83/EK.
- (24) Pārapsrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt arī garantijas fondam, lai nodrošinātu attiecīgu resursu pieejamību un to, ka turpmākajos darbības veidos maksātspējas norma nekādā gadījumā nebūs zemāka par minimālo drošības līmeni; tomēr, ņemot vērā kaptīvo pārapsrošināšanas uzņēmumu īpatnības, jāparedz noteikums, kas ļauj piederības dalībvalstij noteikt mazāku summu kaptīvās pārapsrošināšanas uzņēmumu minimālajiem garantijas fondiem.
- (25) Atsevišķi šīs direktīvas noteikumi definē obligātos standartus. Piederības dalībvalstij jābūt tiesīgai noteikt stingrākas normas pārapsrošināšanas uzņēmumiem, kuriem tās kompetentās iestādes izsniedz licenci, jo īpaši attiecībā uz maksātspējas normas prasībām.

¹¹ OV L 374, 31.12.1991., 32. lpp.

¹² OV L 184, 17.7.1999 p. 23.

- (26) Jāparedz noteikumi gadījumiem, kad pārapdrošināšanas uzņēmumam finansiālā stāvokļa dēļ var rasties grūtības pildīt apdrošināšanas saistības. Īpašos gadījumos ir nepieciešams, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas iejaukties pietiekami savlaicīgi, taču, īstenojot šīs pilnvaras, kompetentajām iestādēm jāinformē pārapdrošināšanas uzņēmumi par šo uzraudzības darbību iemesliem saskaņā ar pienācīgas pārvaldības un noteiktas kārtības principiem. Tiklīdz rodas šāda situācija, kompetentajām iestādēm jāatturas no apliecinājuma, ka pārapdrošināšanas uzņēmuma maksāspējas norma ir pietiekama.
- (27) Nepieciešams paredzēt sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu to, ka pārapdrošināšanas uzņēmums, kas veic savu darbību saskaņā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību izpilda uzņēmējas dalībvalsts noteiktās prasības.
- (28) Nepieciešams paredzēt uzņēmumu tiesības griezties tiesā, ja tiem atsaka licences izsniegšanu vai atsauc licenci.
- (29) Ir svarīgi paredzēt, ka pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas un kuri veic pārapdrošināšanas darījumus Kopienā, neatrastos izdevīgākā situācijā kā pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenais birojs atrodas dalībvalstī.
- (30) Lai ņemtu vērā pārapdrošināšanas starptautiskos aspektus, jāparedz iespēja noslēgt starpvalstu līgumus ar trešām valstīm, kuru mērķis ir definēt līdzekļus to pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kas veic darījumus līgumslēdzēju pušu teritorijā.
- (31) Jāparedz elastīga procedūra uzraudzības principu saskaņošanai ar trešajām valstīm Kopienas līmenī, lai uzlabotu pārapdrošināšanas pakalpojumu liberalizāciju trešās valstīs, kas tiek sniegti, dibinot uzņēmumu vai kā pārrobežu pakalpojumu sniegšana. Šim mērķim direktīvā paredzētas procedūras sarunām ar trešām valstīm.
- (32) Komisijai jābūt pilnvarotai pieņemt izpildes pasākumus, ar nosacījumu, ka tie nemaina būtiskus šīs direktīvas elementus. Šiem izpildes pasākumiem jāļauj Kopienai ņemt vērā pārapdrošināšanas turpmāko attīstību. Direktīvas izpildei nepieciešamos pasākumus pieņem atbilstoši Lēmumam 1999/468/EK.
- (33) Esošais Kopienas tiesiskais regulējums apdrošināšanas jomā jāpielāgo, ņemot vērā jauno uzraudzības režīmu pārapdrošināšanas sabiedrībām, ko nosaka šī direktīva, un lai nodrošinātu konsekventu tiesisko regulējumu visai apdrošināšanas nozarei. Jo īpaši jāpielāgo esošie noteikumi, kas ļauj kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par tiešās apdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, veikt pārapdrošināšanas uzņēmumu „netiešo uzraudzību”. Turklāt jāatceļ esošie noteikumi, kas ļauj dalībvalstīm pieprasīt apdrošināšanas uzņēmuma tehnisko rezervju seguma aktīvu ieķīlāšanu, ja apdrošināšanas uzņēmums ir pārapdrošināts pārapdrošināšanas uzņēmumā, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmumā. Visbeidzot, jāparedz, ka maksāspējas normu apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanas darbības un kuriem šīs darbības sastāda būtisku daļu viņu darījumos, aprēķina saskaņā ar pārapdrošināšanas uzņēmumu maksāspējas noteikumiem, ko paredz šī direktīva. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 73/239/EEK, 92/49/EEK un 2002/83/EK.

- (34) Direktīva 98/78/EK jāgroza, lai garantētu, ka pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas ietilpst apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu grupā, ir pakļauts papildu uzraudzībai tāpat kā apdrošināšanas uzņēmumi, kas ietilpst apdrošināšanas uzņēmumu grupā.
- (35) Tā kā minētās darbības mērķi, tas ir, tiesiskā regulējuma izveidošanu pārapsdrošināšanas darbību uzsākšanai un veikšanai, nav iespējams pilnā mērā panākt dalībvalstīs un šīs darbības mēroga un ietekmes dēļ to labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā tas noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar šajā pantā noteikto proporcionalitātes principu direktīvā paredzēti tikai tādi noteikumi, kas vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgo mērķi. Tā kā šajā direktīvā noteikti obligātie standarti, dalībvalstis var pieņemt stingrākus noteikumus,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA – DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants – Darbības joma

1. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi pašnodarbinātu darbību sākšanai un veikšanai pārapsdrošināšanas jomā, ko veic pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuri nodarbojas tikai ar pārapsdrošināšanu un ir reģistrēti dalībvalstīs vai grib uzsākt tajās savu darbību.
2. Šo direktīvu nepiemēro:
 - a) apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem piemēro Direktīvu 73/239/EEK un 2002/83/EK;
 - b) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 73/239/EEK 3. panta 1. un 2. punktā;
 - c) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 2002/83/EEK 3. pantā;
 - d) pārapsdrošināšanas darbībām, ko veic dalībvalsts valdība, ja tā būtisku sabiedrības interešu vārdā rīkojas kā pārapsdrošinātājs pēdējā instancē, kur šāda funkcija tai jāuzņemas tirgus situācijā, kad segumu objektīvi nav iespējams iegūt tirgū.

2. pants - Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:
 - (a) pārapsdrošināšana ir darbība, ko veic pārapsdrošināšanas uzņēmums, pieņemot cedētos riskus no apdrošināšanas uzņēmuma, cita pārapsdrošināšanas uzņēmuma vai papildpensijas uzkrāšanas institūcijas, kuras darbību regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK¹³,

¹³ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

- (b) pārapdrošināšanas uzņēmums ir uzņēmums, kas ir saņēmis licenci saskaņā ar 3. pantu;
- (c) filiāle ir pārapdrošināšanas uzņēmuma aģentūra vai filiāle;
- (d) uzņēmums ir pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs vai c) apakšpunktā minētā filiāle;
- (e) piederības dalībvalsts ir dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs;
- (f) filiāles dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapdrošināšanas uzņēmuma filiāle;
- (g) uzņēmēja dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā pārapdrošināšanas uzņēmumam ir filiāles vai kurā pārapdrošināšanas uzņēmums sniedz pakalpojumus;
- (h) kontrole ir mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kas definētas Direktīvas 83/349/EEK¹⁴ 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- (i) būtiska līdzdalība ir tieša vai netieša līdzdalība uzņēmumā, kas ir vismaz 10% no tā kapitāla vai balsstiesībām vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību uzņēmumā, kurā līdzdalība iegūta;
- (j) mātesuzņēmums ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais mātesuzņēmums;
- (k) meitasuzņēmums ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais meitasuzņēmums;
- (l) kompetentas iestādes ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai noteikumiem ir pilnvarotas uzraudzīt pārapdrošināšanas uzņēmumus;
- (m) ciešas attiecības ir situācija, kura divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir saistītas ar:
 - (i) *dalību*, kad personai tiešā vai kontroles veidā ir 20 un vairāk procentu balsstiesību uzņēmumā vai 20 un vairāk procentu no uzņēmuma kapitāla, vai
 - (ii) *kontroli*, visos gadījumos, kas paredzēti Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai kas ir līdzīgas attiecības starp jebkuru fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- (n) kaptīvais pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums, kas pieder vienam vai vairākiem finanšu uzņēmumiem, kas nav apdrošināšanas uzņēmumi, pārapdrošināšanas uzņēmumi vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupa, kuru darbību regulē Direktīva 98/78/EK, vai vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav finanšu uzņēmumi, un kura mērķis ir

¹⁴ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

nodrošināt pārapirošināšanas segumu tikai tiem riskiem, kas attiecas uz uzņēmumu vai uzņēmumu grupu, kura sastāvdaļa ir kaptīvais pārapirošinātājs.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē uzņēmuma pastāvīga klātbūtne dalībvalstī pielīdzināma aģentūrai vai filiālei, pat ja šī klātbūtne nav filiāles vai aģentūras formā, bet izpaužas tikai kā birojs ar minētā uzņēmuma darbiniekiem vai kā neatkarīga persona, kura ir pastāvīgas pilnvaras rīkoties uzņēmumu vārdā tā, kā to darītu aģentūra.

Šā panta 1. punkta (i) apakšpunktā un saistībā ar 7. un 14. pantu un pārējiem līdzdalības līmeņiem, kas minēti 14. pantā, jāņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2001/34/EEK¹⁵ 92. pantā.

Šā panta 1. punkta (k) apakšpunkta nozīmē meitasuzņēmumus, kuru mātesuzņēmums ir cita uzņēmuma meitasuzņēmums, uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

Šā panta 1. punkta (m) apakšpunkta nozīmē jebkuru meitasuzņēmuma meitasuzņēmumu uzskata par tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kas vada šo uzņēmumu grupu.

Šā panta 1. punkta (m) apakšpunkta nozīmē situācija, kurā divas vai vairākas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu ar kontroles attiecībām, arī uzskatāma par tādu, kas rada ciešas attiecības starp šādām personām.

3. Gadījumos, kad šī direktīva atsaucas uz euro, no 31. decembra par attiecīgās valsts valūtas konvertācijas vērtību uzskata euro vērtību iepriekšējā oktobra mēneša pēdējā dienā, kurā ir noteiktas euro konvertācijas vērtības visām Kopienas valūtām.

II SADAĻA - PĀRAPIROŠINĀŠANAS DARĪJUMU UZSĀKŠANA PĀRAPIROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMA LICENCĒŠANA

3. pants – Licencēšanas princips

Lai sāktu darījumus pārapirošināšanas jomā, ir nepieciešama licence.

Šādu licenci no piederības dalībvalstu kompetentajām iestādēm lūdz:

(a) pārapirošināšanas uzņēmumi, kas reģistrē galveno biroju šajās valstīs;

(b) pārapirošināšanas uzņēmumi, kas ir saņēmuši licenci un vēlas uzsākt citus pārapirošināšanas darījumus, kas ir atšķirīgi no tiem, kuru veikšanai jau ir saņemta licence.

4. pants – Licencēšanas joma

1. Licence, kas izsniegta saskaņā ar 3. pantu, ir derīga visā Kopienas teritorijā. Tā dod uzņēmumam atļauju veikt tajā darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

¹⁵ OV L 184, 6.7.2001., 66. lpp.

2. Licenci piešķir nedzīvības pārapsdrošināšanas darbībām, dzīvības pārapsdrošināšanas darbībām vai visa veida pārapsdrošināšanas darbībām atbilstoši pieteikuma iesniedzēja pieprasījumam.

Licences pieteikumu izskata, ņemot vērā darbības plānu, kas iesniegts saskaņā ar 6. panta b) apakšpunktu un 11. pantu, un visu nosacījumu izpildi, kurus licences saņemšanai noteikusi tā dalībvalsts, kurā licence tiek pieprasīta.

5. pants – Pārapsdrošināšanas uzņēmuma forma

1. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katram pārapsdrošināšanas uzņēmumam, kas iesniedzis licences pieteikumu, būtu viena no I pielikumā minētajām uzņēmējdarbības formām.

Pārapsdrošināšanas uzņēmumam var būt arī Eiropas uzņēmējdarbības (SE) forma Padomes Regulas (EK) Nr. 2157/2001 nozīmē¹⁶.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var izveidot uzņēmumus saskaņā ar jebkuru publisko tiesību formu, ja to mērķis ir veikt pārapsdrošināšanas darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi nosacījumiem, ar kuriem darbojas uzņēmumi, kurus regulē privāttiesības;

6. pants - Nosacījumi

Piederības dalībvalsts pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, nosaka šādas prasības:

- a) ierobežot savu darbību ar pārapsdrošināšanas darījumiem un ar tiem saistītām darbībām; tas var ietvert arī pārvaldītājsabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 8. punkta nozīmē¹⁷;
- b) iesniegt darbības plānu saskaņā ar 11. pantu;
- c) izveidot minimālo garantiju fondu, kas paredzēts 40. panta 2. punktā;
- d) tie efektīvi jāvada personām ar labu reputāciju un attiecīgu profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi.

7. pants – Ciešas attiecības

1. Ja starp pārapsdrošināšanas uzņēmumu un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, kompetentās iestādes piešķir licenci tikai tad, ja šīs attiecības nekavē kompetentajām iestādēm efektīvi veikt to uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes atsaka licences piešķiršanu, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē to fizisko vai juridisko personu darbību, ar kurām

¹⁶ OV L 294, 10.11.2001., 1.lpp.

¹⁷ OV L 35, 11.02.2003., 1. lpp.

pārapsdrošināšanas uzņēmumam ir ciešas attiecības, vai grūtības šo tiesību aktu īstenošanā kavē kompetento iestāžu uzraudzības funkciju efektīvu veikšanu.

2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai pārapsdrošināšanas uzņēmumi pastāvīgi sniegtu tiem informāciju, ko tās pieprasa, lai uzraudzītu 1. punktā minēto nosacījumu izpildi.

8. pants – Pārapsdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs

Dalībvalstis pieprasa, lai pārapsdrošināšanas uzņēmumu galvenie biroji atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur ir to juridiskā adrese.

9. pants – Polišu nosacījumi un prēmiju lielumi

1. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paturēt spēkā vai ieviest normatīvos vai administratīvos aktus, kas liek apstiprināt statūtus un dibināšanas dokumentus, kā arī iesniegt citus dokumentus, kuri vajadzīgi uzraudzības īstenošanai.

2. Dalībvalstis tomēr nedrīkst pieņemt noteikumus, kas liek iepriekš apstiprināt vai regulāri darīt zināmus vispārīgos un īpašos pārapsdrošināšanas nosacījumus, prēmiju lielumus, veidlapas un citus iespiedu dokumentus, kurus uzņēmums gatavojas izmantot darījumos ar uzņēmumiem, kas veic cesiju vai retrocesiju.

10. pants – Tirgus ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis nedrīkst paredzēt, ka, izskatot licences pieteikumu, tiek ņemtas vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

11. pants – Darbības plāns

1. Darbības plānā, kas minēts 6. panta b) apakšpunktā, jābūt datiem vai liecībām par:

(a) riskiem, kurus pārapsdrošināšanas uzņēmums paredz apdrošināt;

(b) pārapsdrošināšanas līgumu veidiem, kurus pārapsdrošināšanas uzņēmums vēlas noslēgt ar cedentiem;

(c) galvenajiem retrocesijas principiem;

(d) minimālā garantiju fonda struktūru;

(e) aprēķiniem par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo dienestu izveidošanu un darījumu drošību, kā arī finanšu līdzekļiem, no kuriem paredzēts tos segt.

2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām, darbības plānā pirmajiem trīs finanšu gadiem jānorāda:

(a) aprēķini par pārvaldības izdevumiem, kas nav dibināšanas izmaksas, proti, kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas;

- (b) aprēķini par prēmijām vai maksājumu un prasījumu aprēķini;
- (c) paredzamā bilance;
- (d) finanšu avotu aprēķini, kas paredzēti apdrošināšanas saistību segšanai un maksātspējas normas nodrošināšanai.

12. pants – Akcionāri un dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība

Dalībvalstu kompetentās iestādes nepiešķir uzņēmumam licenci darījumu uzsākšanai pārapsdrošināšanas jomā, iekams tās nav informētas par to, kas ir tiešie vai netiešie akcionāri vai dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu, neatkarīgi no tā, vai tās ir fiziskas vai juridiskas personas.

Kompetentās iestādes licenci atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārapsdrošināšanas uzņēmuma stabilu un saimniecisku vadību, tās neapmierina minēto akcionāru vai dalībnieku kvalifikācija.

13. pants – Atteikums piešķirt licenci

Visi lēmumi atteikt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam uzņēmumam.

Katra dalībvalsts saskaņā ar 53. pantu paredz tiesības atteikuma gadījumā griezties tiesā.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nav izskatījušas pieteikumu piešķirt licenci.

14. pants – Iepriekšējas konsultācijas ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas pārapsdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja pārapsdrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas pārapsdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja pārapsdrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši konsultē apspriežas viena ar otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīga citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.

III sadaļa - Nosacījumi, kas regulē pārapsrošināšanu

1. nodaļa - Finanšu uzraudzības principi un metodes

1. IEDAĻA – KOMPETENTĀS IESTĀDES UN VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

15. pants – Kompetentās iestādes un uzraudzības objekts

1. Par pārapsrošināšanas uzņēmumu finanšu uzraudzību, ieskaitot darījumus, ko tie veic caur filiālēm vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbild vienīgi piederības dalībvalsts.

Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka kāda pārapsrošināšanas uzņēmuma darbības varētu ietekmēt tās finansiālās sistēmas stabilitāti, tās informē kompetentās iestādes pārapsrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalstī. Pēdējās minētās iestādes novērtē pārapsrošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem uzraudzības noteikumiem.

2. Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt attiecībā uz visu pārapsrošināšanas uzņēmuma darbību tā maksātspēju, tehnisko rezervju nodrošinājumu, ieskaitot matemātiskās rezerves, un aktīvus, no kuriem tās sedz, saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi, ievērojot Kopienas līmeņa noteikumus.

3. Pārapsrošināšanas uzņēmuma retrocesijas līgumu ar tādu pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai 2002/83/EK, pārapsrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapsrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai visiem pārapsrošināšanas uzņēmumiem būtu stabila vadības un grāmatvedības sistēma un piemēroti iekšējās kontroles mehānismi.

16. pants – Citā dalībvalstī reģistrētu filiāļu uzraudzība

Filiāles dalībvalsts paredz, ka gadījumos, kad licencētam pārapsrošināšanas uzņēmumam kādā citā dalībvalstī darbojas filiāle, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, informējot filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes, pašas vai ar šim nolūkam ieceltu personu

starpniecību var uzņēmuma teritorijā pārbaudīt uzņēmuma finanšu uzraudzības īstenošanai vajadzīgo informāciju. Filiāles dalībvalsts iestādes var piedalīties šajā pārbaudē.

17. pants – Grāmatvedības, uzraudzības un statistikas informācija: uzraudzības pilnvaras

- 1) Katra dalībvalsts prasa, lai visi pārapirošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, sagatavotu gada pārskatus par savu finanšu stāvokli un maksātspēju, ietverot visus darījumu veidus.
- 2) Dalībvalstis prasa, lai pārapirošināšanas uzņēmumi, kam galvenais birojs atrodas to teritorijā, regulāri iesniegtu uzraudzības īstenošanai vajadzīgos pārskatus un statistikas dokumentus. Kompetentās iestādes nodrošina cita citai dokumentus un apmainās ar uzraudzībai noderīgu informāciju.
- 3) Katra dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai kompetentajām iestādēm nodrošinātu pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi to pārapirošināšanas uzņēmumu darbības uzraudzībai, kam galvenais birojs reģistrēts tās teritorijā, ieskaitot darbības, kas notiek ārpus tās teritorijas.

Tiem jābūt tādiem, lai kompetentās iestādes spētu:

- a) sīki izpētīt pārapirošināšanas uzņēmuma stāvokli un visus darījumus, cita starpā, vācot informāciju vai pieprasot iesniegt pārapirošināšanas un retrocesijas darījumu dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas pārapirošināšanas uzņēmuma teritorijā;
- b) noteikt attiecībā uz pārapirošināšanas uzņēmumu, tā direktoriem vai vadītājiem, vai personām, kas to kontrolē, piemērotus un nepieciešamus pasākumus, lai nodrošinātu šāda pārapirošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pārapirošināšanas uzņēmumam jāievēro katrā dalībvalstī;
- c) nodrošināt šo pasākumu izpildi, vajadzības gadījumā piespiedu kārtā un attiecīgā gadījumā izmantojot tiesas palīdzību.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par to, kā kompetentās iestādes iegūst informāciju par līgumiem, kas atrodas pie starpniekiem.

18. pants – Portfeļa nodošana

Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem ļauj pārapirošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas tās teritorijā, pilnīgi vai daļēji nodot līgumu portfeli, ieskaitot tādas, kas noslēgti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, Kopienā reģistrētam cesionāram, ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka tam pēc portfeļa nodošanas ir nepieciešamā maksātspējas norma, kas minēta 3. nodaļā.

2. IEDAĻA – BŪTISKA LĪDZDALĪBA

19. pants - Iegāde

Dalībvalstis prasa, lai tiklab fiziskas, kā juridiskas personas, kas paredzējušas tiešu vai netiešu būtisku līdzdalību kādā pārapirošināšanas uzņēmumā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības lielumu. Šāda persona tāpat informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par to, vai tā plāno palielināt būtisko līdzdalību tiktāl, lai tai piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 33 % vai 50 % vai apdrošināšanas uzņēmums kļūtu par tās meitas uzņēmumu.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes trīs mēnešu laikā no pirmajā daļā norādītā paziņojuma saņemšanas dienas var iebilst pret šādu plānu, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt attiecīgā pārapirošināšanas uzņēmuma pareizu un piesardzīgu vadību, tās neapmierina pirmajā daļā minētās personas kvalifikācija. Ja tās neiebilst pret minēto plānu, tās var noteikt galīgo termiņu tā īstenošanai.

20. pants – Iegāde, ko veic finanšu uzņēmumi

Ja 19. pantā minētās būtiskās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapirošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 14. pantā.

21. pants - Atsavināšana

Dalībvalstis prasa, lai tiklab fiziskas, kā juridiskas personas, kas paredzējušas tieši vai netieši pārdot būtisku līdzdalību kādā pārapirošināšanas uzņēmumā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības lielumu.

Šāda persona tāpat informē kompetentās iestādes, ja tā plāno samazināt savu būtisko līdzdalību tā, ka tai piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa kļūtu mazāka nekā 20 %, 33 % vai 50 % vai pārapirošināšanas uzņēmums pārstātu būt tās meitasuzņēmums.

22. pants – Kompetentās iestādes informēšana, ko veic pārapirošināšanas uzņēmums

Pārapirošināšanas uzņēmumi, tiklīdz tiem tas kļūst zināms, informē savu piederības dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkuras līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, kas rada daļu palielināšanos virs kāda no 19. un 21. pantā minētajiem sliekšņa līmeņiem vai samazināšanos zemāk par tiem.

Vismaz reizi gadā tās dara kompetentajām iestādēm zināmus akcionāru un dalībnieku vārdus, kuriem pieder būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības lielumu, kas norādīts, piemēram, informācijā, ko saņem akcionāru vai dalībnieku gada pilnsapulce, vai kas apliecina atbilstību noteikumiem, ko piemēro fondu biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem.

23. pants – Būtiska līdzdalība: kompetentās iestādes pilnvaras

Ja 19. pantā minēto personu ietekme var kaitēt pārapdrošināšanas uzņēmuma stabilai un pārdomātai vadībai, piederības dalībvalstu kompetentās iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai labotu šo stāvokli. Šādi pasākumi var būt, piemēram, rīkojumi, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai attiecīgajiem akcionāriem vai dalībniekiem piederošajām daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas neievēro pienākumu savlaicīgi sniegt informāciju, kas noteikta 19. pantā. Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, vai balsojuma atzīšanu par nederīgu, vai arī iespēju to anulēt.

3. IEDAĻA – DIENESTA NOSLĒPUMS UN INFORMĀCIJAS APMAIŅA

24. pants - Pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas strādā kompetento iestāžu interesēs, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Tas nozīmē, ka konfidenciālu informāciju, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētus pārapdrošināšanas uzņēmumus, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

2. Tomēr, ja pārapdrošināšanas uzņēmumu atzīst par maksātnespējīgu vai likvidējamu, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos labot pārapdrošināšanas uzņēmuma stāvokli, var izpaust, izskatot civillietas vai komerclietas.

25. pants - Informācijas apmaiņa starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm

Direktīvas 24. pants neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju saskaņā ar direktīvām, kas attiecas uz pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā.

26. pants – Sadarbības līgumi ar trešām valstīm

Sadarbības līgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas noteiktas 28. panta 1. un 2. punktā, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumu garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā iedaļā. Šādai informācijas apmaiņai jābūt vērstai uz minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības pienākuma izpildi.

Ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

27. pants – Konfidenciālas informācijas izmantošana

Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 24. un 25. pantu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- a) pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu pārapirošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņemējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksāspējas normas un administratīvo un grāmatvedības procedūru uzraudzību, kā arī iekšējās kontroles mehānismu,
- b) uzliktot sankcijas,
- c) sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai
- d) tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 53. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumiem.

28. pants – Informācijas apmaiņa ar citām iestādēm

1. Direktīvas 24. līdz 27. panta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm un:

- a) iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju valsts uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,
- b) struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un
- c) personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapirošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus vai izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā norādīts 24. pantā.

2. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

- a) iestādēm, kas atbild par pārapirošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

b) iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

c) neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

a) šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību;

b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;

c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to attiecīgā gadījumā drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

2. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem dalībvalstis nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, tostarp tās vienotību, var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par uzņēmējdarbības pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

a) šī informācija ir paredzēta pirmajā daļā minētā uzdevuma veikšanai;

b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;

c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt tādas personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, bet kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai īstenotu otrās daļas pēdējā ievilkuma noteikumus, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un precīzus pienākumus, kam tā ir jāsūta.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

29. pants – Informācijas nodošana centrālajām bankām un monetārajām iestādēm

Šī iedaļa neliedz kompetentajai iestādei darīt zināmu centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību, to uzdevumu izpildei paredzētu informāciju. Tā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 27. panta noteikumu izpildei.

Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā iedaļā.

30. pants – Informācijas atklāšana valsts pārvaldes institūcijām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem finanšu jomā

Neatkarīgi no 24. un 27. panta dalībvalstis atbilstīgi likumā paredzētiem noteikumiem drīkst atļaut sniegt noteiktu informāciju citām valsts pārvaldes struktūrām, kuras ir atbildīgas par tiesību aktiem kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu uzraudzības jomā, un inspektoriem, kas rīkojas minēto struktūru uzdevumā.

Tomēr šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs piesardzīgai uzraudzībai.

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 25. pantu un 28. panta 1. punktu vai iegūst 16. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar tās dalībvalsts kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta pārbaude uz vietas.

4. IEDAĻA – REVIDENTU PIENĀKUMI

31. pants – Revidentu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz vismaz to, lai ikvienai personai, kura ir pilnvarota saskaņā ar Padomes Direktīvu 84/253/EEK¹⁸ un pārapirošināšanas uzņēmumā pilda Padomes Direktīvas 78/660/EEK¹⁹ 51. pantā, Padomes Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Padomes Direktīvas 85/611/EEK²⁰ 31. pantā aprakstīto uzdevumu vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, būtu pienākums nekavējoties ziņot kompetentajām iestādēm par jebkuru tādu viņas uzdevuma izpildes gaitā atklājušos faktu vai lēmumu saistībā ar šo pārapirošināšanas uzņēmumu, kas var:

- a) būtiski pārkāpt normatīvos vai administratīvos aktus, kuri paredz nosacījumus, kas reglamentē licencēšanu, vai kuri īpaši reglamentē apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu darbību, vai
- b) ietekmēt pārapirošināšanas uzņēmuma darbības nepārtrauktību, vai

¹⁸ OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.

¹⁹ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

²⁰ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.

- c) būt pamatā atteikumam apstiprināt grāmatvedības datus vai atrunām.

Šai personai tāpat ir pienākums ziņot par jebkuriem faktiem vai lēmumiem, kas, viņai pildot pirmajā daļā aprakstīto uzdevumu, atklājušies kādā uzņēmumā, kam ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas attiecības ar to pārapdrošināšanas uzņēmumu, kurā šī persona pilda iepriekš minēto uzdevumu.

- 2) Šā panta 1. punktā minēta fakta vai lēmuma atklāšana kompetentajām iestādēm, ko veic personas, kas pilnvarotas saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK, nav nekādu informācijas izpaušanas ierobežojumu pārkāpums, kuri noteikti līgumā vai normatīvos un administratīvos aktos, un neuzliek šīm personām nekāda veida atbildību.

2. nodaļa - Noteikumi par tehniskajām rezervēm

32. pants – Tehnisko rezervju veidošana

- 1) Piederības dalībvalsts visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem nosaka prasību izveidot visai to darbībai pietiekamas tehniskās rezerves.

Šo tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar Direktīvas 91/674/EEK noteikumiem. Vajadzības gadījumā piederības dalībvalsts var noteikt konkrētākus noteikumus saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 20. pantu.

- 2) Dalībvalstis nepatur un neievieš sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa aktīvu iekļāšanu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai, ja pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK.

- 3) Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapdrošinātājiem, kas nav licencēti saskaņā ar šo direktīvu, vai pret apdrošināšanas uzņēmumiem, kas nav licencēti saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK, tā nosaka atļauto procentuālo attiecību.

33. pants - Izlīdzināšanas rezerves

1. Piederības dalībvalstis prasa, lai visi pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas pārapdrošina Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punkta 14. nozarē iekļautos riskus, izveidotu izlīdzināšanas rezerves, no kurām kompensēt tehnisko rezervju deficītu vai prasījumus, kas pārsniedz vidējo finanšu gada apjomu šajā nozarē.

2. Izlīdzināšanas rezerves kredītu pārapdrošināšanai aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kurus piederības dalībvalsts nosaka pēc vienas no četrām metodēm, kas dotas Direktīvas 73/239/EEK pielikuma D punktā un uzskatāmas par līdzvērtīgām.

3. Piederības dalībvalstis var atbrīvot pārapdrošināšanas uzņēmumus, no pienākuma izveidot izlīdzināšanas rezerves kredītapdrošināšanas darījumiem, ja saņemamās prēmijas vai iemaksas par kredītapdrošināšanas pārapdrošināšanu veido mazāk par 4 % no saņemamo prēmiju vai iemaksu kopējā apjoma un mazāk par EUR 2 500 000.

4. Piederības dalībvalsts var visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem noteikt prasību izveidot izlīdzināšanas rezerves tādām risku nozarēm, kas nav kredītu pārapdrošināšana. Izlīdzināšanas rezerves aprēķina saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi piederības dalībvalsts.

34. pants – Aktīvi, kas veido tehniskās rezerves

Izvēloties aktīvus, no kuriem veidot tehniskās rezerves, ņem vērā pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības veidu, tostarp sagaidāmo prasības atlīdzību veidu, apjomu un ilgumu, rūpējoties, lai uzņēmuma garantētie ieguldījumi būtu pietiekami, likvīdi, droši, kvalitatīvi, rentabli un atbilstoši, un lai tie būtu daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti, kas ļauj uzņēmumam adekvāti reaģēt uz mainīgajiem ekonomiskajiem apstākļiem, jo īpaši norisēm finanšu tirgū un nekustamā īpašuma tirgū vai katastrofu gadījumos ar plaša mēroga ietekmi.

3. nodaļa – Noteikumi saistībā ar maksāspējas normu un garantiju fondu

1. IEDAĻA – PIEEJAMĀ MAKSĀTSPĒJAS NORMA

35. pants – Vispārējs noteikums

Katra dalībvalsts liek visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas tās teritorijā, attiecībā uz visiem to darījumiem kopumā pastāvīgi uzturēt pietiekamu pieejamo maksāspējas normu, kas ir vismaz līdzvērtīga šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

36. pants – Atbilstošie posteņi

1. Pieejamo maksāspējas normu veido pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

a) samaksātais akciju kapitāls vai, savstarpējas pārapdrošināšanas uzņēmuma gadījumā, faktiskais sākumfonds, ko papildina dalībnieku fondi, kas atbilst visiem šiem kritērijiem:

i) dibināšanas līgumā un statūtos jābūt norādei, ka maksājumus dalībniekiem no šiem kontiem var izdarīt tikai tādā mērā, cik tie nerada pieejamās maksāspējas normas samazināšanos zem noteiktā līmeņa, vai uzņēmuma likvidēšanas gadījumā tad, kad ir nokārtoti visi pārējie uzņēmuma parādi;

ii) dibināšanas līgumā un statūtos attiecībā uz visiem šādiem i) punktā minētiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu, jābūt norādei, ka kompetentās iestādes jāinformē vismaz vienu mēnesi iepriekš un ka tās šajā laikā var aizliegt maksājumus;

iii) attiecīgos dibināšanas līguma un statūtu noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, neskarot kritērijus, kas norādīti i) un ii) punktā;

b) obligātās un brīvās rezerves, kas neatbilst parakstītajām apdrošināšanas saistībām;

c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividendžu atskaitīšanas.

2. Pieejamo maksātspējas normu samazina par pārapdrošināšanas uzņēmuma tieši turēto pašu akciju summu.

Tiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas diskontē vai samazina savas tehniskās rezerves nedzīvības apdrošināšanā attiecībā uz vēl maksājamo apdrošināšanas gadījumu atlīdzību, lai ņemtu vērā ieguldījumu ienākumus, kā atļauts ar Direktīvas 91/674/EEK 60. panta 1. punkta g) apakšpunktu, pieejamo maksātspējas normu samazina par starpību starp nediskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pirms atrēķināšanas, kā atspoguļots pārskata pielikumā, un diskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pēc atrēķināšanas. Šo korekciju veic attiecībā uz visiem Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitītiem riskiem, izņemot tādus, kas minētajā pielikumā uzskaitīti kā 1. un 2. nozares riski. Pārējo nozaru riskiem, izņemot 1. un 2. nozari minētajā pielikumā, nav jāveic korekcija attiecībā uz mūža rentes apdrošināšanas diskontēšanu, kas iekļauta tehniskajās rezervēs.

Papildus 1. un 2. apakšpunktā norādītajiem atskaitījumiem no pieejamās maksātspējas normas atrēķina šādus posteņus:

a) pārapdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

i) apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 73/239/EEK 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Direktīvas 98/78/EK 1. panta b) punkta nozīmē,

ii) pārapdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

iii) apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

iv) kredītiestādes un finanšu iestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,

v) ieguldījumu sabiedrības Padomes Direktīvas 93/22/EEK²¹ 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK²² 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

(b) katrs no šiem posteņiem, ko pārapdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

i) finanšu instrumenti, kas minēti 4. punktā,

ii) finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2002/83/EK 27. panta 3. punktā,

iii) pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības akcijas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo

²¹ OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.

²² OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.

iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par ceturtais daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to ceturtais daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko pārapsdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem posteņiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina ceturtais daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi no kredītiestādēm, ieguldījumu sabiedrībām, finanšu iestādēm, apsdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumiem vai apsdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībām, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība.

Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

3. Pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) kumulatīvs priekšrocību akciju kapitāls un subordinētais aizņēmuma kapitāls līdz 50 % pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko robežu, kur ne vairāk kā 25 % sastāv no subordinētajiem aizņēmumiem ar noteiktu termiņu vai noteikta termiņa kumulatīva priekšrocību akciju kapitāla, ja pastāv saistošas vienošanās, saskaņā ar kurām pārapsdrošināšanas uzņēmuma bankrota vai likvidācijas gadījumā subordinētā aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, iekams nav atmaksāti visi citi šajā laikā nenokārtotie parādi.

Subordinētajam aizņēmuma kapitālam jāatbilst šādiem nosacījumiem:

i) var ņemt vērā tikai pilnībā apmaksātus līdzekļus;

ii) noteikta termiņa aizņēmumiem sākotnējam termiņam jābūt vismaz pieciem gadiem. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas pārapsdrošināšanas uzņēmumam jāiesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plāns, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas norma tiks uzturēta vai kā tā sasniegs prasīto apjomu līdz noteiktajam termiņam, ja vien daļa, kādu pieejamajā maksātspējas normā veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādus aizņēmumus atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevējs pārapsdrošināšanas uzņēmums iesniedz pieteikumu un tā pieejamā maksātspējas norma nesārūk zem noteiktā līmeņa;

iii) nenoteikta termiņa aizņēmumus var pieprasīt atmaksāt, tikai iesniedzot maksāšanas pieprasījumu piecus gadus iepriekš, izņemot gadījumu, ja aizņēmumu vairs neuzskata par daļu no pieejamās maksātspējas normas vai ja pirmstermiņa atmaksai ir vajadzīga kompetentās iestādes īpaša piekrišana. Otrā gadījumā

pārapirošināšanas uzņēmumam jāinformē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētās atmaksas dienas, norādot pieejamo un pieprasīto maksātspejas normu gan pirms, gan pēc atmaksas. Kompetentās iestādes atļauj atmaksāšanu tikai tad, ja pārapirošināšanas uzņēmuma pieejamā maksātspejas norma nesarūk zem noteiktā līmeņa;

iv) aizņēmuma līgumā nedrīkst iekļaut klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, kas nav pārapirošināšanas uzņēmuma likvidācija, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītajiem atmaksas termiņiem;

v) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem;

b) nenoteikta termiņa vērtspapīrus un citus dokumentus, kas atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, tostarp kumulatīvās priekšrocību akcijas, izņemot tās, kas minētas a) apakšpunktā, līdz 50 % pieejamās maksātspejas normas vai pieprasītās maksātspejas normas, izvēloties mazāko robežu, šādu vērtspapīru kopsummai un subordinētajam aizņēmuma kapitālam, kas minēts a) apakšpunktā, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

ii) emisijas līgumam jānodrošina pārapirošināšanas uzņēmumam iespēja atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

iii) aizdevēja prasījumi pret pārapirošināšanas uzņēmumu ierindojami tikai pēc visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;

iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, jāparedz spēja segt parādu un nesamaksāto procentu radītos zaudējumus, nodrošinot pārapirošināšanas uzņēmumam iespēju turpināt darbību;

v) var ieskatīt tikai pilnīgi samaksātas summas.

4. Ja uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedzis pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, pieejamo maksātspejas normu var veidot arī:

a) puse no nesamaksātā akciju kapitāla vai sākumfonda, tiklīdz samaksātā daļa sasniedz 25 % šā akciju kapitāla vai fonda, līdz 50 % pieejamās maksātspejas normas vai pieprasītās maksātspejas normas, izvēloties zemāko robežu;

b) savstarpējās apvienībās (nedzīvības) vai šāda veida apvienībās ar mainīgiem ieguldījumiem - visas prasības pret to biedriem sakarā ar papildieguldījumu piesaistīšanu finanšu gada laikā līdz pusei no maksimālo ieguldījumu un faktiski saņemto ieguldījumu starpības, līdz robežai 50 % pieejamās maksātspejas normas vai pieprasītās maksātspejas normas, izvēloties mazāko summu. Valsts kompetentās iestādes nosaka pamatnostādnes, kurās izklāstīti nosacījumi, kādos var pieņemt papildieguldījumus;

c) jebkādas slēptās tīrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tīrajām rezervēm nav uzņēmuma raksturs.

5. Turklāt, ja uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedzis pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu pieejamo maksātspējas normu var veidot:

a) līdz 2009. gada 31. decembrim summa, kas vienāda ar 50 % uzņēmuma paredzamās peļņas, bet nepārsniedz 25 % pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko no tām; paredzamās peļņas apjomu iegūst, reizinot paredzēto gada peļņu ar koeficientu, kas atbilst vidējam atlikušajam apdrošināšanas polišu derīguma termiņam; izmantotais koeficients nedrīkst būt lielāks par „seši”; paredzētā gada peļņa nepārsniedz vidējo aritmētisko no pēdējos piecos finanšu gados gūtās peļņas Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punktā uzskaitītajās darbības jomās.

Kompetentās iestādes var vienīgi piekrist tam, ka šādu summu iekļauj pieejamajā maksātspējas normā:

i) ja kompetentajām iestādēm ir iesniegts aktuārpārskats, kur apstiprināta šīs paredzamās peļņas varbūtība; un

ii) ciktāl vērā vēl nav ņemta tā paredzamā peļņas daļa, ko gūst no slēptām tīrajām rezervēm, kas minētas 5. punkta c) apakšpunktā;

b) gadījumā, ja netiek izmantota cilmerētā rezerve vai, to izmantojot, tā nesasniedz prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzcenojumu, starpība starp necilmerētām vai daļēji cilmerētām matemātiskajām rezervēm un matemātiskajām rezervēm, kas cilmerētas pēc likmes, kas līdzvērtīga prēmijā iekļautajam klientu piesaistes izmaksu uzcenojumam; šis skaitlis tomēr nedrīkst pārsniegt 3,5 % starpības starp dzīvības apdrošināšanas attiecīgo kapitāla summu un matemātiskajām rezervēm visām polisēm, kur iespējams veikt cilmerizāciju; no starpības atrēķina neamortizētas klientu piesaistes izmaksas, kas iegrāmatotas kā aktīvi.

6. Grozījumus 1. līdz 5. punktā, ņemot vērā pārmaiņas, kas pamato pieejamajā maksātspējas normā iekļaujamo elementu tehnisku pielāgojumu, pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā noteikto procedūru.

2. IEDAĻA – PIEPRASĪTĀ MAKSĀTSPĒJAS NORMA

37. pants – Pieprasītā maksātspējas norma nedzīvības pārapsedrošināšanas darbībām

1. Pieprasīto maksātspējas normu nosaka, pamatojoties uz prēmiju vai iemaksu ikgadējo apjomu vai uz vidējo prasījumu apjomu pēdējos trijos finanšu gados.

Tomēr tiem uzņēmumiem, kuri galvenokārt apdrošina tikai vienu vai vairākus riskus, kas saistīti ar kredītu, vētru, krusu vai salu, prasījumu vidējo apjomu aprēķina, pamatojoties uz pēdējiem septiņiem finanšu gadiem.

2. Ievērojot 40. pantu, pieprasītās maksātspējas normas apjoms ir vienāds ar lielāko no diviem 3. un 4. punktā izklāstītajiem rezultātiem.

3. Prēmiju bāzi aprēķina, izmantojot lielāko rādītāju no bruto parakstītajām prēmijām vai iemaksām, kura aprēķins šeit tālāk tiek sniegts, un bruto nopelnītajām prēmijām vai iemaksām.

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari palielina par 50 %.

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt par līdz pat 50 % īpašām pārapsrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru. Prēmijas vai iemaksas, tostarp ar prēmijām vai iemaksām saistītos papildmaksājumus, kas pēdējā finanšu gadā pienākas par visiem pārapsrošināšanas darījumiem visos finanšu gados, summē.

No šīs summas atņēma to prēmiju vai iemaksu kopsummu, kas pēdējā finanšu gadā anulētas, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu no prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūtu summu sadala divās daļās, pirmajā iekļaujot līdz 50 miljoniem EUR un otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 18 % un 16 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar proporciju attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to prasījumu apjomu, kas pārapsrošināšanas uzņēmumam jānes pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un prasījumu bruto apjomu; šī proporcija noteikti nedrīkst būt mazāka par 50 %.

Ar kompetento iestāžu atļauju prēmiju un iemaksu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

4. Prasījumu bāzi aprēķina šādi, attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari izmantojot prasījumu, rezervju un piedziņas summas, kas palielinātas par 50 %.

Prasījumu, rezervju un piedziņas summas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt par līdz pat 50 % īpašām pārapsrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru.

Izmaksātos prasījumus 1. punktā noteiktajos laika posmos, neatskaitot prasījumus, ko sedz retrocesionāri, summē.

Šai summai pieskaita vēl maksājamo apdrošināšanas atlīdzību rezerves, kas noteiktas pēdējā finanšu gada beigās.

No šīs summas atņēma piedziņas summu apjomu, kas samaksātas 1. punktā norādītajā laikā.

No atlikušās summas atskaita rezerves, kas paredzētas vēl maksājamām apdrošināšanas atlīdzībām, kuras radušās otrā finanšu gada sākumā, kas ir pirms tā pēdējā finanšu gada, par kuru veikti norēķini. Ja 1. punktā noteiktais pārskata periods ir septiņi gadi, tad atskaita rezervju summu vēl maksājamām apdrošināšanas atlīdzībām, kuras radušās sestā finanšu gada sākumā, kas ir pirms tā pēdējā finanšu gada, par kuru veikti norēķini.

Saskaņā ar 1. punktā noteikto pārskata periodu vienu trešdaļu vai vienu septītdaļu no šādi iegūtas summas sadala divās daļās, pirmajā ieskaitot līdz 35 miljoniem EUR, bet otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 26 % un 23 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar proporciju attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to prasījumu apjomu, kas uzņēmumam jānes pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un prasījumu bruto apjomu; šī proporcija noteikti nedrīkst būt mazāka par 50 %.

Ar kompetento iestāžu atļauju prasījumu, rezervju un piedziņas summu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

5. Ja pieprasītā maksātspējas norma, kas aprēķināta saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu, ir zemāk, nekā iepriekšējā gada vajadzīgā maksātspējas norma, tad vajadzīgā maksātspējas norma ir vismaz vienāda ar iepriekšējā gada vajadzīgo maksātspējas normu reizinātu ar attiecību starp vēl maksājamo apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada beigās un vēl maksājamo apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada sākumā. Šajos aprēķinos tehniskās rezerves rēķina, atskaitot retrocesiju, bet proporcija nekādā gadījumā nedrīkst būt lielāka par „1”.

6. Veselības apdrošināšanas pārapirošināšanā, kur izmanto tādus pašus tehniskus paņēmienus kā dzīvības apdrošināšanā, katru procentuālo daļījumu, ko piemēro 3. punkta sestajā daļā un 4. punkta sestajā daļā minētajām daļām, samazina trīskārt, ja:

- a) izmaksātās prēmijas aprēķina, pamatojoties uz saslīkstības tabulām saskaņā ar apdrošināšanā izmantojamo matemātisko metodi;
- b) izveido rezerves pieaugošam vecumam;
- c) iekasē papildu prēmiju, lai izveidotu pietiekamas drošības rezerves;
- d) apdrošināšanas uzņēmums var anulēt līgumu tikai līdz trešā apdrošināšanas gada beigām;
- e) līgumā paredz prēmiju palielināšanas vai maksājumu samazināšanas iespēju pat jau noslēgtos līgumos.

38. pants – Pieprasītā maksātspējas norma pārapirošināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā

1. Ievērojot 40. pantu, pieprasīto maksātspējas normu pārapirošināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā nosaka, kā izklāstīts 2. līdz 7. punktā, atbilstoši nozarēm, par kurām veikta pārapirošināšana.

2. Pārapirošināšanas veidiem, kas minēti Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, izņemot apdrošināšanu, kas saistīta ar ieguldījumu fondiem, un darbībām, kas minētas 2. panta 3. punktā, pieprasītā maksātspējas norma ir vienāda ar šādu divu rezultātu summu:

- a) pirmais rezultāts:

tā aprēķināšanai 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem, ieskaitot retrocesijas, reizina ar pēdējā finanšu gada proporciju, kas izsaka attiecību starp matemātisko rezervju kopapjomu, atskaitot retrocesijas, un matemātisko rezervju bruto kopapjomu. Šī proporcija noteikti nedrīkst būt mazāka par 85%;

b) otrais rezultāts:

polisēm, kuru riska kapitāls nav negatīvs skaitlis, 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko pārapsdrošināšanas uzņēmumam ir saistības, reizina ar pēdējā finanšu gadā pastāvošo proporciju starp riska kapitāla kopapjomu, kas palicis kā uzņēmuma saistības pēc retrocesijām, un riska kapitāla bruto kopapjomu, ieskaitot retrocesijas; šī proporcija noteikti nedrīkst būt mazāka par 50 %.

Īslaicīgai nāves gadījuma riska pārapsdrošināšanai, kuras termiņš nepārsniedz trīs gadus, šī daļa ir 0,1 %. Attiecībā uz šādu pārapsdrošināšanu, kuras termiņš pārsniedz trīs gadus, bet nepārsniedz piecus gadus, šī daļa ir 0,15 %.

3. Attiecībā uz Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās papildapsdrošināšanas pārapsdrošināšanu pieprasītā maksātspejas norma ir vienāda ar šīs direktīvas 37. pantā noteikto vajadzīgo maksātspejas normu pārapsdrošināšanas uzņēmumiem.

4. Attiecībā uz Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās neanulējamās ilgtermiņa veselības apdrošināšanas pārapsdrošināšanu pieprasītā maksātspejas norma ir vienāda ar:

a) daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, ko aprēķina atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam; plus

b) šīs direktīvas 37. pantā noteikto pieprasīto maksātspejas normu pārapsdrošināšanas uzņēmumiem. Tomēr šīs direktīvas 37. panta 6. punkta b) apakšpunktā paredzēto noteikumu, saskaņā ar ko tiek izveidotas rezerves pieaugošam vecumam, var aizstāt ar grupas apdrošināšanas prasību.

5. Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto kapitāla izpiršanas operāciju pārapsdrošināšanai pieprasītā maksātspejas norma ir vienāda ar 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas aprēķinātas saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunktu.

6. Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto tontīnu pārapsdrošināšanai pieprasītā maksātspejas norma ir vienāda ar 1 % no to aktīviem.

7. Pārapsdrošināšanas nozarēm Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajā dzīvības apdrošināšanā, kura ir saistīta ar ieguldījumu fondiem, un Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā minētajām darbībām pieprasītā maksātspejas norma ir vienāda ar šādu divu rezultātu summu:

a) ciktāl pārapsdrošināšanas uzņēmums uzņemas ieguldījumu risku, daļa, kas atbilst 4 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

b) ciktāl pārapsdrošināšanas uzņēmums neuzņemas ieguldījumu risku, bet piešķirums vadības izdevumu segšanai ir noteikts periodam, kas pārsniedz piecus gadus, daļa, kas atbilst 1 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

c) ciktāl pārapdrošināšanas uzņēmums neuzņemas ieguldījumu risku un bet piešķirums vadības izdevumu segšanai nav noteikts periodam, kas pārsniedz piecus gadus, summa, kas vienāda ar 25 % no tīrajām administrācijas izmaksām attiecībā uz šīm darbībām pēdējā finanšu gadā;

d) ciktāl pārapdrošināšanas uzņēmums sedz nāves gadījuma risku, daļa, kas atbilst 0,3% no riska kapitāla, ko aprēķina atbilstīgi šā panta 2. punkta b) apakšpunktam;

39. pants – Pieprasītā maksātspējas norma tādām pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas vienlaicīgi veic pārapdrošināšanu nedzīvības apdrošināšanas un dzīvības apdrošināšanas jomā

1. Piederības dalībvalsts nosaka, ka ikvienam pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas vienlaicīgi veic dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanu, jābūt pieejamai maksātspējas normai, kas sedz kopējo summu pieprasītajai maksātspējas normai dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanā, ko attiecīgi nosaka saskaņā ar 37. un 38. pantu.

2. Ja pieejamā maksātspējas norma nenasniedz 1. punktā paredzēto līmeni, kompetentās iestādes piemēro 42. un 43. pantā paredzētos pasākumus.

3. IEDAĻA – GARANTIJAS FONDS

40. pants – Garantijas fonda apjoms

1. Garantijas fonds ir viena trešdaļa no pieprasītās maksātspējas normas, kas noteikta 37. līdz 39. pantā. Šo fondu veido posteņi, kas uzskaitīti 36. panta 1. līdz 3. punktā, un ar piederības dalībvalsts piekrišanu posteņi, kas uzskaitīti tā paša panta 4. punkta c) apakšpunktā.

2. Garantijas fonds nedrīkst būt mazāks par obligāto minimumu 3 miljoni EUR.

Ikviena dalībvalsts var noteikt, ka attiecībā uz iekšējās pārapdrošināšanas uzņēmumiem minimālais garantijas fonds nedrīkst būt mazāks par 1 miljonu EUR.

41. pants – Garantijas fonda apjoma pārskats

1. Šīs direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētās summas, kas izteiktas EUR, no [īstenošanas sākuma datums, kas noteikts 61. panta 1. punktā] katru gadu pārskata, ņemot vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko Statistikas birojs publicējis attiecībā uz visām dalībvalstīm.

Summas pielāgo automātiski, pamatsummu, kas izteikta EUR, palielinot par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pārskata datumam un noapaļojot to uz augšu līdz daudzkārtņim EUR 100 000.

Ja kopš pēdējās pielāgošanas procentuālās izmaiņas nenasniedz 5 %, pielāgošanu neveic.

2. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par veikto pārskatu un pielāgotajām summām, kas minētas 1. punktā.

4. nodaļa – Grūtībās vai nepieļaujamā stāvoklī nonākuši pārapdrošināšanas uzņēmumi un licences anulēšana

42. pants – Grūtībās nonākuši pārapdrošināšanas uzņēmumi

1. Ja pārapdrošināšanas uzņēmums nepilda 32. panta prasības, tā piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, par savu nodomu iepriekš paziņojusi uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm, drīkst tam aizliegt brīvi rīkoties ar tā aktīviem.

2. Lai atjaunotu tāda pārapdrošināšanas uzņēmuma finanšu stāvokli, kura maksāspējas norma ir sarukusi zem 37., 38. un 39. pantā norādītā obligātā apjoma, uzņēmuma piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai finanšu stabilitātes atjaunošanas plānu.

Ārkārtas gadījumos, ja kompetentā iestāde uzskata, ka pārapdrošināšanas uzņēmuma finanšu stāvoklis turpinās pasliktināties, tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē citu dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā pārapdrošināšanas uzņēmums darbojas, par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

3) Ja maksāspējas norma kļūst mazāka par 40. pantā noteikto garantiju fondu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai pārapdrošināšanas uzņēmuma īstermiņa finanšu plānu.

Tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē visu pārējo dalībvalstu iestādes, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

4) Visas dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar to tiesību aktiem varētu 1., 2. un 3. punktā minētajos gadījumos aizliegt pārapdrošināšanas uzņēmumiem brīvi rīkoties ar to teritorijā izvietotiem aktīviem, ja pārapdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts to lūdz un norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecināmi.

43. pants – Finanšu sanācijas plāns

1) Dalībvalstis nodrošina, lai gadījumos, kad kompetentās iestādes uzskata, ka ir apdraudēta no pārapdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde, kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt šo pārapdrošināšanas uzņēmumu finanšu sanācijas plānu.

2) Šajā finanšu sanācijas plānā attiecībā uz nākamajiem trīs finanšu gadiem jābūt vismaz datiem un pierādījumiem par šādiem elementiem:

a) vadības izdevumu provizorisks novērtējums, jo īpaši kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas naudas;

b) detalizēts ienākumu un izdevumu aprēķinu plāns attiecībā uz pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem un pārapdrošināšanas cesiju;

- c) paredzamā bilance;
- d) apdrošināšanas saistību segšanai un pieprasītās maksātspējas normas nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu aprēķini;
- e) vispārējā retrocesijas politika.

3) Ja pārapdrošināšanas uzņēmuma finansiālā situācija pasliktinās un ir apdraudēta pārapdrošināšanas uzņēmuma līguma saistību izpilde, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt no pārapdrošināšanas uzņēmumiem augstāku pieprasīto maksātspējas normu, lai nodrošinātu, ka pārapdrošināšanas uzņēmums tuvākajā laikā spēj izpildīt maksātspējas prasības. Šo augstāko pieprasītās maksātspējas normas līmeni nosaka, balstoties uz 1. punktā minēto finanšu sanācības plānu.

4) Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt visu to elementu vērtību, ko var iekļaut pieejamās maksātspējas normā, jo īpaši, ja šo elementu tirgus vērtība ir ievērojami mainījusies kopš pēdējā finanšu gada beigām.

5) Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt saskaņā ar 37., 38. un 39. pantu noteikto maksātspējas normas samazinājumu, pamatojoties uz retrocesiju, ja:

- a) retrocesijas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš pēdējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;
- b) nav pārnestu risku saskaņā ar retrocesijas līgumiem, vai arī tie ir nenozīmīgi.

6. Ja kompetentās iestādes ir pieprasījušas pārapdrošināšanas uzņēmuma finanšu sanācības plānu saskaņā ar 1. punktu, tās atturas izsniegt apliecību saskaņā ar 18. pantu, ciktāl tās uzskata, ka ir apdraudēta no pārapdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde šā panta 1. punkta nozīmē.

44. pants – Licences anulēšana

1. Pārapdrošināšanas uzņēmumam piešķirtu licenci piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var anulēt, ja uzņēmums:

- a) nav izmantojis licenci 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai pārtraucis darījumus ilgāk par 6 mēnešiem, ja vien šādos gadījumos attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi licences derīguma izbeigšanos;
- b) vairs nepilda licences piešķiršanas nosacījumus;
- c) atvēlētajā laikā nav spējis veikt pasākumus, kas iekļauti 42. pantā minētajā sanācības plānā vai finanšu plānā;
- d) rupji pārkāpj pienākumus, kas paredzēti noteikumos, kuri uz to attiecas.

Ja licenci anulē vai tā kļuvusi nederīga, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to informē citu valstu kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, kas liedz

pārapsdrošināšanas uzņēmumam to teritorijā sākt jaunus darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Katrs lēmums par licences anulēšanu precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam pārapsdrošināšanas uzņēmumam.

IV SADAĻA - NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

45. pants – Pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kas neievēro tiesību aktu noteikumus

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka pārapsdrošināšanas uzņēmums, kam ir filiāle vai kas darbojas tās teritorijā, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, neievēro tiesību aktu noteikumus, kas šajā valstī uz to attiecas, tās liek pārapsdrošināšanas uzņēmumam šo nepieļaujamo stāvokli izlabot. Tajā pat laikā tās dara zināmus šos faktus piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Ja pretēji piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiktajiem pasākumiem vai sakarā ar to, ka pasākumi izrādās nepiemēroti, pārapsdrošināšanas uzņēmums turpina pārkāpt noteikumus, kas uz to attiecas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts, vispirms informējot piederības dalībvalsts kompetento iestādi, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai sodītu par tām, kā arī, ciktāl tas noteikti nepieciešams, liegtu šim pārapsdrošināšanas uzņēmumam tās teritorijā turpmāk slēgt jaunus pārapsdrošināšanas līgumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams saņemt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārapsdrošināšanas uzņēmumiem.

2) Visi saskaņā ar 1. punktu noteiktie pasākumi, kas paredz sodus vai pārapsdrošināšanas darbības ierobežojumus, pienācīgi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam pārapsdrošināšanas uzņēmumam.

46. pants - Likvidācija

Pārapsdrošināšanas uzņēmuma likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti filiālē vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šā uzņēmuma pārapsdrošināšanas līgumiem.

V SADAĻA – PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMI, KURU GALVENIE BIROJI ATRODAS ĀRPUS KOPIENAS UN KAS VEIC PĀRAPDROŠINĀŠANU KOPIENĀ

47. pants – Principi un nosacījumi pārapsdrošināšanas veikšanai

Dalībvalsts tādiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese ir ārpus Kopienas un kas uzsāk vai turpina pārapsdrošināšanas darbību tās teritorijā, nepiemēro nosacījumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro tiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas šajā dalībvalstī.

48. pants – Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai apspriestu nolīgums ar vienu vai vairākām trešām valstīm par uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz:

- a) pārapsūtināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas trešā valstī un kas veic pārapsūtināšanu Kopienā,
- b) pārapsūtināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kas veic pārapsūtināšanu trešā valstī.

2. Ar šā panta 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt pārapsūtināšanas uzņēmumiem katras līgumslēdzējas puses teritorijā efektīvu piekļuvi tirgum līdzvērtīgas uzraudzības apstākļos un paredz uzraudzības noteikumu un prakses savstarpēju atzīšanu pārapsūtināšanas jomā. Ar tiem arī cenšas nodrošināt to, ka:

- a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama Kopienā izvietotu pārapsūtināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kuri darbojas attiecīgās trešās valsts teritorijā,
- b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārapsūtināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā un kuri darbojas Kopienā.

3. Neskarot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Apdrošināšanas komitejas palīdzību pārbauda šā panta 1. punktā minētās apspriešanās rezultātus un radušos situāciju.

VI SADAĻA – NOTEIKUMI PAR TĀDU MĀTESUZŅĒMUMU MEITASUZŅĒMUMIEM, UZ KURIEM ATTIECAS TREŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTI, UN PAR LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANU, KO VEIC ŠĀDI MĀTESUZŅĒMUMI

49. pants – Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju:

- a) par visām licencēm, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešās valsts tiesību akti;
- b) par gadījumiem, kad šāds mātesuzņēmums iegūst līdzdalību kādā Kopienas apdrošināšanas uzņēmumā, pārvēršot to par savu meitasuzņēmumu.

Komisija attiecīgi informē Apdrošināšanas komiteju.

Ja licence ir piešķirta tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešo valstu tiesību akti, uzņēmumu grupas struktūru uzrāda paziņojumā, ko kompetentās iestādes adresē Komisijai.

50. pants – Trešo valstu režīms attiecībā uz Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem

1. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskākajām grūtībām, ar kādām saduras to pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas uzsāk vai veic darbību, vai pārceļ darbību uz trešo valsti.
2. Komisija periodiski sagatavo ziņojumu, kurā izskata 3. punktā paredzēto režīmu, ko Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem trešās valstīs piemēro attiecībā uz darbības sākšanu, līdzdalības iegūšanu trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas darbības veikšanu šādi nodibinātiem uzņēmumiem un uz pārapdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu pāri robežām no Kopienas uz trešām valstīm. Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem un ierosinājumiem iesniedz Padomei.
3. Ja, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka kāda no trešajām valstīm nenodrošina Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem efektīvu piekļuvi tirgum, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumu piešķirt pilnvaras sarunām, lai panāktu Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem labāku piekļuvi tirgum.
4. Pasākumi, ko veic saskaņā ar šo pantu, saskan ar Kopienas saistībām atbilstoši starptautiskiem līgumiem, jo īpaši Pasaules tirdzniecības organizācijā.

**VII SADAĻA
CITI NOTEIKUMI**

51. pants – Esošo pārapdrošināšanas uzņēmumu iegūtās tiesības

1. Tādus pārapdrošināšanas uzņēmumus, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuri bija licencēti vai tiesīgi veikt pārapdrošināšanas darbību saskaņā ar to dalībvalstu noteikumiem, kurās tiem bija galvenie biroji pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, uzskata par licencētiem saskaņā ar 3. pantu.

Tomēr tiem ir jāpilda šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz pārapdrošināšanas darbību un 6. panta a), c) un d) punkta, 7., 8. un 12. panta un 32. līdz 41. panta noteikumi no 61. pantā minētās dienas, kurā sāk piemērot šo direktīvu.

2. Dalībvalstis var atvēlēt tiem 1. punktā minētajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuri šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā neatbilst 6. panta a) punkta, 7. un 8. panta, un 32. līdz 40. panta noteikumiem, termiņu [2 gadi] pēc 61. pantā minētā datuma šo prasību izpildei.

52. pants – Pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas izbeidz savu darbību

1. Šo direktīvu nepiemēro tādiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas līdz [šīs direktīvas transponēšanas datums, kas norādīts 61. panta 1. punktā] ir pārtraukuši parakstīt jaunus pārapdrošināšanas līgumus un pārvalda tikai savu esošo portfeli, lai izbeigtu savu darbību.

2. Dalībvalstis izveido attiecīgo pārapdrošināšanas uzņēmumu sarakstu un dara zināmu šo sarakstu visām pārējām dalībvalstīm.

53. pants – Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesās lēmumus, kuri attiecībā uz kādu pārapdrošināšanas uzņēmumu pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas īsteno šo direktīvu.

54. pants – Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un šīs direktīvas piemērošanu.
2. Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un apzinātu grūtības, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu.

55. pants - Komitoloģija

- 1) Komisijai palīdz Apdrošināšanas komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 91/675/EEK 1. pantu.
- 2) Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laika posms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

56. pants – Īstenošanas pasākumi

Šīs direktīvas īstenošanai pieņem šādus īstenošanas pasākumus saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto procedūru:

- a) šīs direktīvas I pielikumā paredzēto juridisko formu paplašināšana,
- b) direktīvas 36. pantā uzskaitīto maksātspējas normas posteņu precizēšana, ņemot vērā jaunu finanšu instrumentu izveidošanu,
- c) prēmiju vai iemaksu, ko izmanto 37. panta 3. un 4. apakšpunktā paredzētās pieprasītās maksātspējas normas aprēķināšanai attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, palielināšana par līdz pat 50 % īpašām pārapdrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku,
- d) direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētā minimālo garantiju fonda mainīšana, ņemot vērā ekonomikas un finanšu jomas attīstību,
- e) direktīvas 2. panta definīciju precizēšana, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu visā Kopienā.

VIII SADAĻA – GROZĪJUMI ESOŠĀS DIREKTĪVĀS

Direktīvu 73/239/EEK groza šādi.

(1) Direktīvas 12.a panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"1. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību."

(2) Direktīvas 13. panta 2. punktam pievieno šādu trešo daļu:

„Apdrošināšanas uzņēmuma pārapsedrošināšanas līgumu ar tādu pārapsedrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 200.././EK* [pārapsedrošināšanas direktīva], vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EC**, apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatrada uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapsedrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

* OVL...

** OVL 345, 19.12.2002., 1. lpp.”

(3) Direktīvas 15. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa aktīvu ieķīlāšanu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapsedrošinātāja puses, ja pārapsedrošinātājs ir pārapsedrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 200.././EK [pārapsedrošināšanas direktīva], vai apdrošināšanas uzņēmums, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 2002/83/EK.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapsdrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 200.././EK licencēts pārapsdrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka atļauto procentuālo attiecību.”

(4) Direktīvas 16. panta 2. punkta ceturto daļu aizstāj šādi:

„No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

- apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK* 1. panta b) punkta nozīmē,

- pārapsdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 200.././EK [*pārapsdrošināšanas direktīva*] 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapsdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

- apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

- kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK** 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,

- ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK*** 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK**** 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē.

* OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

** OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.

*** OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.

**** OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.”

(5) Iekļauj šādu 17.b pantu:

„17.b pants

1. Ja Komisija nolemj saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 200.././EK* [*pārapsdrošināšanas direktīva*] 56.panta c) punktu palielināt summas, ko izmanto pieprasītās maksātspējas normas aprēķināšanai, kā paredzēts minētās direktīvas 37. panta 3. un 4. punktā, katra dalībvalsts tiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, piemēro minētās direktīvas 35. – 39. panta noteikumus attiecībā uz to darbību ar pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem, ja atbilst kāds no šiem nosacījumiem:

a) iekasētās pārapsdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no to prēmiju kopsummas;

b) iekasētās pārapsdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 500 000;

c) tehniskās rezerves, kas izriet no to pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no to tehnisko rezervju kopsummas.

2. Apdrošināšanas uzņēmums, uz ko attiecas šā panta 1. punkts, izveido visai savai darbībai kopumā minimālo garantijas fondu saskaņā ar Direktīvas 200./../EK [pārapdrošināšanas direktīva] 40. panta 2. punktu.

* OV L.....”

58. pants – Grozījumi Direktīvā 92/49/EEK

Direktīvu 92/49/EEK groza šādi.

(1) Direktīvas 15. panta 1.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1a. Ja 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 73. pantā.”

(2) Direktīvas 16. panta 4., 5. un 5.a punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas un administratīvo un grāmatvedības procedūru uzraudzību, kā arī iekšējās kontroles mehānismu,
- uzliktot sankcijas,
- sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai
- tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 53. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

- iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,
- struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

- personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

5a. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

- iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai
- iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai
- neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. pantā,
- ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

59. pants – Grozījumi Direktīvā 2002/83/EK

Direktīvu 2002/83/EK groza šādi.

(1) Direktīvas 1. panta 1. punktam pievieno šādu s) apakšpunktu:

s) „Pārapdrošināšanas uzņēmums” ir pārapdrošināšanas uzņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 200./../EK* [Pārapdrošināšanas direktīva] 2. panta b) punkta nozīmē.

* OV L...”

(2) Iekļauj šādu 9.a pantu:

“9.a pants

Iepriekšējas konsultēšanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3 Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši konsultē viena otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīga citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.”

(3) Direktīvas 10. panta 2. punktam pievieno šādu otro daļu:

„Apdrošināšanas uzņēmuma pārapirošināšanas līgumu ar tādu pārapirošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 200./../EK [Pārapirošināšanas direktīva), vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai šo direktīvu, apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatrada uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar pārapirošināšanas uzņēmuma vai apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.”

(4) Direktīvas 15. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1a. Ja 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapirošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 9a) pantā.”

(5) Direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) tā 4., 5. un 6. punktu aizstāj šādi:

“4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas un administratīvo un grāmatvedības procedūru uzraudzību, kā arī iekšējās kontroles mehānismu,

– uzliekot sankcijas,

– sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai

– tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 67. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapirošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

– iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

– struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

– personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapirošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada (piespiedu) likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

– iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapirošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

– iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

– neatkarīgiem apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. pantā,
- ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

b) tā 8. punktu aizstāj šādi:

”8. Kompetentajām iestādēm 1. līdz 7. punkts neliedz sniegt

- centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm,
- un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei, kā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta noteikumu izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā”.

(6) Direktīvas 20. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

”4. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa aktīvu ieķīlāšanu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapirošinātāja puses, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 200./../EK [*pārapirošināšanas direktīva*], ja pārapirošinātājs ir pārapirošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums, licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapirošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 200./../EK licencēts pārapirošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka atļauto procentuālo attiecību.”

(7) Direktīvas 27. panta 2. punktam pievieno šādu otro, trešo, ceturto, piekto, sesto un septīto daļu:

„No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

- apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 4. panta, Direktīvas 73/239/EEK 6. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EEK* 1. panta b) punkta nozīmē,

- pārāpdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 200./../EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārāpdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,
- apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,
- kredītiestādes un finanšu iestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,
- ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK** 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

b) katrs no šiem posteņiem, ko pārāpdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

- finanšu instrumenti, kas minēti 3. punktā,
- finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktā,
- pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības akcijas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārāpdrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko apdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK*** I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem posteņiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksāspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, apdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi no kredītiestādēm, ieguldījumu sabiedrībām, finanšu iestādēm, apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumiem vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībām, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība.

Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta g) punkta nozīmē.

* OV L 330, 5.12.1998., 1.lpp.

** OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.

*** OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.”

(8) Iekļauj šādu 28.a pantu:

“28.a pants

Maksātspējas norma apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapirošināšanas darbības

Ja Komisija nolemj saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 200./../EK* [pārapirošināšanas direktīva] 56.panta c) punktu palielināt summas, ko izmanto pieprasītās maksātspējas normas aprēķināšanai, kā paredzēts minētās direktīvas 37. panta 3. un 4. punktā, piederības dalībvalstis piemēro apdrošināšanas uzņēmumiem Direktīvas 200./../EK [Pārapirošināšanas direktīva] 35. – 39. panta noteikumus attiecībā uz to darbību ar pieņemtās pārapirošināšanas līgumiem, ja atbilst kāds no šiem nosacījumiem:

- a) iekasētās pārapirošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no to prēmiju kopsummas;
- b) iekasētās pārapirošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 500 000;
- c) tehniskās rezerves, kas izriet no to pieņemtās pārapirošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no to tehnisko rezervju kopsummas.”

60. pants – Grozījumi Direktīvā 98/78/EK

Direktīvu 98/78/EK groza šādi.

- (1) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

„Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 27. oktobra Direktīva 98/78/EK par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupu apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību.”

- (2) Direktīvas 1. pantu groza šādi:

- a) tā c), l), j) un k) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

„c) „pārapirošināšanas uzņēmums” ir uzņēmums, kas oficiāli licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 200./../EK [Pārapirošināšanas direktīva] 3. pantu;

i) „apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība” ir mātesuzņēmums, kura galvenā funkcija ir iegūt un īstenot dalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas uzņēmumi, pārapirošināšanas uzņēmumi, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi vai trešo valstu pārapirošināšanas uzņēmumi un ja vismaz viens no šiem meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapirošināšanas uzņēmums, un kurš nav jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK** nozīmē;

j) „jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība” ir mātesuzņēmums, izņemot apdrošināšanas uzņēmumus, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumus, pārapirošināšanas uzņēmumus, trešās valsts pārapirošināšanas uzņēmumus, apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 2002/87/EK nozīmē, ja vismaz viens no tā meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapirošināšanas uzņēmums;

k) "kompetentās iestādes" ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai citiem normatīviem aktiem pilnvarotas uzraudzīt apdrošināšanas uzņēmumus vai pārapdrošināšanas uzņēmumus.

* OV L...

** OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.”;

b) tam pievieno šādu l) punktu:

„l) „trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums” ir uzņēmums, kam būtu vajadzīga licence saskaņā ar Direktīvas 200./../EK [pārapdrošināšanas direktīva] 3. pantu, ja tā juridiskā adrese būtu Kopienā;”

(3) Direktīvas 2., 3. un 4. pantu aizstāj šādi:

“2. pants

Apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības piemērošanas gadījumi

1. Papildus noteikumiem Direktīvā 73/239/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK* un Direktīvā 200./../EK [pārapdrošināšanas direktīva], kurās noteikti apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzības noteikumi, dalībvalstis paredz to apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, kas ir dalībuzņēmumi vismaz vienā apdrošināšanas uzņēmumā, pārapdrošināšanas uzņēmumā, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumā vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumā, papildināt saskaņā ar 5., 6., 8. un 9. pantu.

2. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6., 8. un 10. panta noteikumiem.

3. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6. un 8. panta noteikumiem.

3. pants

Papildu uzraudzības darbības joma

1. Papildu uzraudzība saskaņā ar 2. pantu nekādi nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm būtu atsevišķi jāņem uzraudzībā trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība.

2. Papildu uzraudzībā ņem vērā šādus uzņēmumus, kas minēti 5., 6., 8., 9. un 10. pantā:

- apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītie uzņēmumi,
- dalībuzņēmumi apdrošināšanas uzņēmumā vai pārapdrošināšanas uzņēmumā,

- apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītie uzņēmumi.

3. Neskarot I pielikuma 2.5. punktu un II pielikuma 4. punktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu 2. pantā minētajai papildu uzraudzībai nepakļaut uzņēmumus ar juridisko adresi trešā valstī, ja pastāv juridiski šķēršļi vajadzīgās informācijas nodošanai.

Turklāt kompetentās iestādes, kas atbild par papildu uzraudzību, var atsevišķos gadījumos pieņemt lēmumu nepakļaut uzņēmumu 2. punktā minētajai papildu uzraudzībai šādos gadījumos:

- ja uzņēmumam, kas būtu jāiekļauj, ir maza nozīme saistībā ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem;

- ja attiecīgā uzņēmuma finanšu stāvokļa iekļaušana nesaskanētu ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem vai radītu maldinošu priekšstatu par tiem.

4. pants

Kompetentās iestādes, kas veic papildu uzraudzību

1. Papildu uzraudzību veic tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir saņēmis licenci saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 2002/83/EK 4. pantu, vai Direktīvas 200./../EK [pārapdrošināšanas direktīva] 3. pantu.

2. Ja viena un tā pati apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība ir mātesuzņēmums tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kam licences piešķirtas divās vai vairāk dalībvalstīs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par to, kura no tām īsteno papildu uzraudzību.

3. Ja dalībvalstī apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzība ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus minēto iestāžu koordinācijai.

* OV L 345, 19.2.2002., 1. lpp.”

4) Direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nosaka, ka kompetentās iestādes prasa, lai katra papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā būtu piemēroti iekšējās kontroles mehānismi tādu datu un informācijas uzrādīšanai, kas atbilst šādas papildu uzraudzības mērķiem.”

(5) Direktīvas 6., 7. un 8. pantu aizstāj šādi:

*“6. pants
Pieeja informācijai*

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentajām iestādēm, kuras atbild par papildu uzraudzību, būtu pieejama visa informācija, kam var būt nozīme šādai papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma uzraudzībā. Kompetentās iestādes pašas var tieši vērsties pie attiecīgajiem 3. panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem pēc vajadzīgās informācijas tikai tad, ja šāda informācija attiecīgajam apdrošināšanas uzņēmumam vai pārapdrošināšanas uzņēmumam ir lūgta, bet tas to nav sniedzis.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā attiecīgās kompetentās iestādes pašas vai ar to personu starpniecību, ko tās norīkojušas šajā uzdevumā, var veikt 1. punktā minētās informācijas pārbaudi uz vietas:

- apdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,
- pārapdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,
- šā apdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,
- šā pārapdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,
- šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,
- šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,
- šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos,
- šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos.

3. Ja, piemērojot šo pantu, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes īpašos gadījumos vēlas pārbaudīt svarīgas ziņas par kādu uzņēmumu, kas atrodas citā dalībvalstī, kurš ir papildu uzraudzībai pakļautā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītais apdrošināšanas uzņēmums, saistītais pārapdrošināšanas uzņēmums, meitasuzņēmums, mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, šādu pārbaudi veikt tām jādūdz šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes. Iestādēm, kas saņem šādu lūgumu, savas kompetences ietvaros ir jāreaģē uz to, pašām veicot pārbaudi vai ļaujot to darīt iestādēm, kas izteikušas šādu lūgumu, vai kādam revidentam vai ekspertam.

Ja šo lūgumu izteikusī kompetentā iestāde pati neveic pārbaudi, tā, ja vēlas, var piedalīties pārbaudē.

*7. pants
Kompetento iestāžu sadarbība*

1. Ja apdrošināšanas uzņēmumi vai pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas reģistrēti dažādās dalībvalstīs, ir tieši vai netieši saistīti vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, katras dalībvalsts kompetentās iestādes pēc lūguma viena otrai nodod visu attiecīgo informāciju, kas var darīt iespējamu vai atvieglināt uzraudzības īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu, un pēc savas iniciatīvas dara zināmu pārējām kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām varētu būt būtiska.

2. Ja apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums un kredītiestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK* nozīmē vai ieguldījumu sabiedrība Direktīvas 93/22/EEK nozīmē, vai abas ir tieši vai netieši saistītie uzņēmumi vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, kompetentās iestādes un iestādes, kas atbild par šo citu uzņēmumu uzraudzību, cieši sadarbojas. Neierobežojot savus attiecīgos pienākumus, šīs iestādes sniedz cita citai informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu izpildi, jo īpaši, īstenojot šo direktīvu.

3. Uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo direktīvu, un jo īpaši uz šajā direktīvā paredzēto informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kas definēts Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 16. pantā un Direktīvas 200.../EK [pārapdrošināšanas direktīva] 24. līdz 30. pantā.

8. pants *Grupās iekšējie darījumi*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes īsteno tādu darījumu vispārīgu uzraudzību, kuri notiek:

a) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu un:

- i) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistīto uzņēmumu,
- ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumu,
- iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistīto uzņēmumu;

b) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu un fizisku personu, kam ir dalība:

- i) apdrošināšanas uzņēmumā, pārapdrošināšanas uzņēmumā vai kādā no tā saistītajiem uzņēmumiem,
- ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumā,
- iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītajā uzņēmumā.

Šie darījumi jo īpaši attiecas uz:

- aizdevumiem,
- garantijām un ārpusbilances darījumiem,
- elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai,
- ieguldījumiem,
- pārapdrošināšanas un retrocesijas darījumiem,
- vienošanos dalīties izmaksās.

2. Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapsdrošināšanas uzņēmumiem būtu pienācīga riska pārvaldība un iekšējās kontroles organizācija, ieskaitot pareizas atskaites un grāmatvedības procedūras, lai pienācīgi noteiktu, novērtētu, uzraudzītu un kontrolētu 1. punktā paredzētos darījumus. Dalībvalstis arī prasa, lai vismaz reizi gadā apdrošināšanas uzņēmumi un pārapsdrošināšanas uzņēmumi kompetentajām iestādēm ziņotu par nozīmīgiem darījumiem. Kompetentās iestādes pārskata šīs procedūras un šos mehānismus.”

Ja no šās informācijas tiek secināts, ka apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma maksātspēja ir apdraudēta vai var būt apdraudēta, kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma līmenī.

* OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.”

6) Direktīvas 9. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja 1. punktā minētā aprēķina rezultāti uzrāda negatīvu koriģēto maksātspēju, kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma līmenī.”

(7) Direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) tā virsrakstu aizstāj ar šādu:

„Apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu pārapsdrošināšanas uzņēmumi”

b) tā 2. un 3. punktu aizstāj šādi:

“2. Gadījumā, kas minēts 2. panta 2. punktā, aprēķinā iekļauj visus apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmuma vai trešās valsts pārapsdrošināšanas uzņēmuma saistītos uzņēmumus, kā noteikts II pielikumā.

3. Ja uz šā aprēķina pamata kompetentās iestādes secina, ka ir apdraudēta vai var būt apdraudēta tāda apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma maksātspēja, kurš ir meitasuzņēmums apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībai, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumam vai trešās valsts pārapsdrošināšanas uzņēmumam, tās veic vajadzīgos pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma līmenī.”

(8) Direktīvas 10.a pantu groza šādi:

a) tā 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj šādi:

„b) pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kam galvenais birojs atrodas kādā trešā valstī;

c) trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumi vai trešās valsts pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kam galvenais birojs atrodas Kopienā.”

b) tā 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt gan to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kam ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos ārpus Kopienas; gan to, ka

b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas šo valstu teritorijā un kam ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos vienā vai vairākās dalībvalstīs.”

(9) Direktīvas I un II pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu.

IX SADAĻA – NOBEIGUMA NOTEIKUMI

61. pants - Transponēšana

1) Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz [...]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto aktu tekstus un minēto aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2) Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem šīs direktīvas jomā.

62. pants – Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

63. pants - Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, [...]

*Eiropas Parlamenta vārdā -
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā -
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

Pārāpdrošināšanas uzņēmumu forma:

- Beļģijas Karalistē: „*société anonyme/naamloze vennootschap*”, „*société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen*”, „*association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging*”, „*société coopérative/coöperatieve vennootschap*”;
- Dānijas Karalistē: „*aktieselskaber*”, „*gensidige selskaber*”;
- Vācijas Federatīvajā Republikā: „*Aktiengesellschaft*”, „*Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit*”, „*Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen*”;
- Francijas Republikā: „*société anonyme*”, „*société d'assurance mutuelle*”, „*institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale*”, „*institution de prévoyance régie par le code rural*” un „*mutuelles régies par le code de la mutualité*”;
- Īrijā: „*incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited*”;
- Itālijas Republikā: „*società per azioni*”;
- Luksemburgas Lielhercogistē: „*société anonyme*”;
- Nīderlandes Karalistē: „*naamloze vennootschap*”, „*onderlinge waarborgmaatschappij*”;
- Apvienotajā Karalistē: „*incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited*”, „*societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts*”, „*societies registered under the Friendly Societies Acts*”, „*the association of underwriters known as Lloyd's*”;
- Grieķijas Republikā: „*ανώνυμη εταιρία*”, „*αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός*”;
- Spānijas Karalistē: „*sociedad anónima*”;
- Portugāles Republikā: „*sociedade anónima*”, „*mútua de seguros*”;
- Austrijas Republikā: „*Aktiengesellschaft*”, „*Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit*”;
- Somijas Republikā: „*keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag*”, „*vakuutusosake-yhtiö/försäkringsaktiebolag*”, „*vakuutusyhdistys/försäkrings-förening*”;
- Zviedrijas Karalistē: „*försäkringsaktiebolag*”, „*ömsesidigt försäkringsbolag*”.

II PIELIKUMS

Direktīvas 98/78/EK I un II pielikumu aizstāj ar šādiem:

„I pielikums

APDROŠINĀŠANAS UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU KORIGĒTĀS MAKSĀTSPĒJAS APRĒĶINS

1. APRĒĶINA METODES IZVĒLE UN VISPĀRĪGIE PRINCIPI

A. Dalībvalstis nosaka, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā, koriģēto maksātspēju aprēķina pēc vienas no metodēm, kas aprakstītas 3. punktā. Dalībvalsts tomēr var noteikt, ka kompetentās iestādes ļauj vai liek izmantot kādu no 3. punktā izklāstītajām metodēm, kura nav tā, ko izvēlējusies dalībvalsts.

B. Proporcionalitāte

Aprēķinot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, ņem vērā attiecīgo daļu, kas dalībuzņēmumam pieder saistītajos uzņēmumos.

„Attiecīga daļa” nozīmē vai nu parakstīto kapitālu, kas dalībuzņēmumam tieši vai netieši pieder, ja izmanto 1. vai 2. metodi, kas aprakstīta 3. punktā, vai procentus, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai, ja izmanto 3. metodi, kas aprakstīta 3. punktā.

Tomēr neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto, ja saistītais uzņēmums ir meitasuzņēmums un tam ir maksātspējas deficīts, ir jāņem vērā meitasuzņēmuma kopējais maksātspējas deficīts.

Taču gadījumos, kad pēc kompetento iestāžu uzskata tāda mātesuzņēmuma, kam pieder noteikta kapitāla daļa, atbildība ir stingri un nepārprotami ierobežota ar minēto kapitāla daļu, kompetentās iestādes var atļaut meitasuzņēmuma maksātspējas deficītu ņemt vērā proporcionāli.

Ja starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu grupas uzņēmumiem nav kapitāla attiecību, kompetentās iestādes nolemj, kāda attiecīgā daļa jāņem vērā.

C. Maksātspējas rezerves elementu atkārtota izmantojuma novēršana

C.1. Vispārīgi noteikumi par maksātspējas rezerves elementiem

Neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, ir jānovērš iespēja atkārtoti izmantot elementus, kurus ņem vērā minētajā aprēķinā un kas būtu pieņemami dažādu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas rezervei.

Šajā nolūkā, aprēķinot kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, un, ja 3. punktā aprakstītās metodes to neparedz, izslēdzamas šādas summas:

- minētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami kāda tā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezervei,

- minētā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezervei,

- minētā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezervei,

C.2. Noteikumi par konkrētiem elementiem

Neatkarīgi no C.1 iedaļas noteikumiem:

- attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma (vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma), kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā dzīvības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma peļņas rezerves un sagaidāmo peļņu, un

- attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu,

var iekļaut aprēķinā tiktāl, ciktāl ar tiem var izpildīt minētā saistītā uzņēmuma maksātspējas rezerves prasību. Tomēr parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir attiecīgā dalībuzņēmuma potenciāla saistība, pilnīgi izslēdz no aprēķina.

No aprēķina pilnīgi izslēdz arī attiecīgā apdrošināšanas dalībuzņēmuma vai pārapsedrošināšanas dalībuzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir kāda saistītā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma potenciāla saistība.

No aprēķina izslēdz saistītā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir tā pasa apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalībuzņēmuma cita saistītā uzņēmuma potenciāla saistība.

C.3. Pārskaitāmība

Ja kompetentās iestādes uzskata, ka dažus elementus, kas izmantojami saistīta uzņēmuma maksātspējas rezervei, kuri nav C.2 iedaļā minētie elementi, nevar izmantot, lai izpildītu attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalībuzņēmuma, kam aprēķina koriģēto maksātspēju, maksātspējas rezerves prasību, minētos elementus var iekļaut aprēķinā tikai tiktāl, ciktāl tie atbilst attiecīgā saistītā uzņēmuma maksātspējas rezerves prasībai.

C.4. Šā pielikuma C.2. un C. 3. iedaļā minēto elementu summa nedrīkst pārsniegt attiecīgā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezerves prasību.

D. Grupas iekšējās kapitāla radīšanas novēršana

Aprēķinot koriģēto maksātspēju, neņem vērā maksātspējas rezervei izmantojamus elementus, ko rada apdrošināšanas uzņēmuma un:

- saistītā uzņēmuma,

- dalībuzņēmuma,

- kāda cita tā dalībuzņēmuma saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Turklāt neņem vērā elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsedrošināšanas maksātspējas rezervei, ja attiecīgo elementu rada minētā apdrošināšanas uzņēmuma pārapsedrošināšanas uzņēmuma cita saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Jo īpaši savstarpējs finansējums ir tad, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam vai kādam no tā saistītajiem uzņēmumiem pieder daļas tādā citā uzņēmumā vai tas izsniedz aizdevumus tādām citām uzņēmumiem, kuram tieši vai netieši pieder elementi, kas izmantojami pirmā minētā uzņēmuma maksātspējas rezervei.

Kompetentās iestādes nodrošina, ka koriģēto maksātspēju aprēķina tikpat bieži, kā noteikts Direktīvās 73/239/EEK, 2002/83/EK and 200.../EK (*pārapsedrošināšanas direktīva*) attiecībā uz maksātspējas normas aprēķināšanu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumiem. Aktīvu un pasīvu vērtību aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 200.../EK (*pārapsedrošināšanas direktīva*) un 91/674/EEK.

2. APRĒĶINA METOŽU PIEMĒROŠANA

2.1. Saistītie apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas uzņēmumi. Koriģētās maksātspējas aprēķinu veic saskaņā ar vispārīgajiem principiem un metodēm, kas noteikti šajā pielikumā.

Izmantojot jebkuru no metodēm, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam ir vairāk nekā viens saistītais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, koriģētās maksātspējas aprēķinos iekļauj katru no saistītajiem apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumiem.

Pakāpeniskas dalības gadījumos (piemēram, ja kāds apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums ir dalībuzņēmums citā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumā, kurš arī ir dalībuzņēmums kādā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumā), koriģēto maksātspēju aprēķina katra tādā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalībuzņēmuma līmenī, kuram ir vismaz viens saistītais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, un dalībvalstis var neprasīt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu tad, ja:

- ir cita apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma, kam licence ir piešķirta tajā pašā dalībvalstī, saistītais uzņēmums, un tas ir ņemts vērā attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, vai

- ir tādas apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrības vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma saistītais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, kam juridiskā adrese ir tajā pašā dalībvalstī, kur minētajam apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, un veicamajā aprēķinā ir ņemta vērā gan apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, gan saistītais pārapsedrošināšanas uzņēmums.

Dalībvalstis var neprasīt koriģētās maksātspējas aprēķinu arī tad, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas ir saistītais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums tādām citām apdrošināšanas uzņēmumiem, pārapsedrošināšanas uzņēmumiem vai apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrībai, kam juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, un attiecīgo dalībvalstu

kompetentās iestādes ir vienojušās uzticēt papildu uzraudzības īstenošanu šās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Katrā gadījumā atbrīvojumu var piešķirt tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka elementi, kas izmantojami aprēķinā iekļauto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksāspējas rezervei, ir atbilstīgi sadalīti pa šiem uzņēmumiem.

Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma juridiskā adrese ir dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas attiecīgais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kam aprēķina koriģēto maksāspēju, aprēķinā attiecībā uz saistīto uzņēmumu ņem vērā maksāspējas stāvokli tā, kā to novērtējušas šās citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

2.2. Netiesās apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības

Aprēķinot koriģēto maksāspēju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kam ar apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrības starpniecību ir dalība kādā apdrošināšanas uzņēmumā, saistītajā pārapdrošināšanas uzņēmumā vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, aprēķinā ņem vērā netiesās apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrības stāvokli. Tikai šā aprēķina vajadzībām, kurš jāveic saskaņā ar vispārīgiem principiem un metodēm, kas aprakstītas šajā pielikumā, šo apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrību uzskata par analogisku apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kura maksāspējas prasība ir nulle, un attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksāspējas rezervei, uz to attiecas nosacījumi, kas noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 1. punktā, Direktīvas 72/83/EEK 27. pantā vai Direktīvas 200./../EK 36. pantā.

2.3. Trešo valstu saistītie apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu saistītie pārapdrošināšanas uzņēmumi

Aprēķinot koriģēto maksāspēju kādam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kurš ir dalībuzņēmums trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, tikai aprēķina vajadzībām šo trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu uzskata par analogisku saistītam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, un piemēro vispārīgos principus un metodes, kas aprakstītas šajā pielikumā.

Tomēr, ja trešā valsts, kurā minētajam uzņēmumam ir juridiskā adrese, liek tam saņemt licenci un nosaka maksāspējas prasību, kas līdzinās tai, kas noteikta Direktīvā 73/239/EEK, Direktīvā 2002/83/EEK vai Direktīvā 200./../EK (pārapdrošināšanas direktīva), dalībvalstis, ņemot vērā elementus minētās prasības segšanai, var noteikt, ka attiecībā uz šo uzņēmumu aprēķinā jāņem vērā maksāspējas prasība un elementi, kas apmierina šo prasību, kā noteikusi attiecīgā trešā valsts.

2.4. Saistītās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības un citas finanšu iestādes

Aprēķinot koriģēto maksāspēju kādam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kuram ir dalība kredītiestādē, ieguldījumu sabiedrībā vai finanšu institūcijā, pēc analogijas šādu dalību atrēķināšanai piemēro noteikumus, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā un Direktīvas 200./../EK 36. pantā, kā arī noteikumus par dalībvalstu tiesībām atsevišķos gadījumos atļaut citu metožu izmantošanu un ļaut neatrēķināt šādas dalības.

2.5. Vajadzīgās informācijas trūkums

Ja informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas vajadzīga kāda apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinam, kompetentajām iestādēm kāda iemesla dēļ nav pieejama, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami koriģētās maksātspējas rezervei. Minētajā gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem koriģētās maksātspējas rezervei.

3. APRĒĶINU METODES

1. metode. Atskaitīšanas un summēšanas metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

(i) kopsummas:

a) elementiem, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas rezervei, un

(b) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma attiecīgās daļas elementiem, kas izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezervei

un

ii) kopsummas:

(a) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma uzskaites vērtībai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmumā un

(b) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un

c) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības attiecīgajai daļai.

Ja dalība saistītajā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumā pilnīgi vai daļēji ir netiešs īpašums, ii) apakšpunkta a) punktā ietver šāda netieša īpasuma vērtību, ņemot vērā attiecīgās izrietošās tiesības; i) apakšpunkta b) un ii) apakšpunkta c) punktā ietver attiecīgos elementus, kas attiecīgi izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas rezervei un saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasībai.

2. metode: Prasības atskaitījuma metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

i) attiecīgo elementu, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas rezervei, kopsummas

un

ii) kopsummas:

(a) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un

(b) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības attiecīgajai daļai.

Vērtējot elementus, kas izmantojami maksātspējas normai, šās direktīvas vajadzībām dalību nosaka pēc pašu kapitāla metodes, saskaņā ar izvēles iespēju, kas izklāstīta Direktīvas 78/660/EEK 59. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. metode: Konsolidētās uzskaites metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

elementiem, kas izmantojami maksātspējas rezervei, kuru aprēķina uz konsolidēto datu pamata, un

(a) summas, kurā ietilpst apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasību un saistīto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu maksātspējas prasību attiecīgās daļas, kuru pamatā ir procenti, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai,

(b) vai maksātspējas prasības, ko aprēķina uz konsolidēto datu pamata.

Direktīvu 73/239/EEK, 2002/83/EK, 200/./EK (*pārapirošināšanas direktīva*) and 91/674/EEK noteikumus piemēro, aprēķinot elementus, kas izmantojami maksātspējas rezervei un maksātspējas prasībai, kuras pamatā ir konsolidētie dati.

II PIELIKUMS

TĀDU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU PAPILDU UZRAUDZĪBA, KAS IR MEITAS UZŅĒMUMI APDROŠINĀŠANAS GRUPAS PĀRVALDĪTĀJSABIEDRĪBĀM, PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMIEM VAI TREŠO VALSTU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMIEM.

1. Kompetentās iestādes nodrošina šajā pielikumā aprakstītās metodes konsekvētu piemērošanu attiecībā uz 2. panta 2. punktā minētajiem diviem vai vairāk apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas ir kādas apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrības, pārapirošināšanas uzņēmuma vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma dažādās dalībvalstīs dibināti meitasuzņēmumi.

Kompetentās iestādes papildu uzraudzību veic tikpat bieži, cik, kā noteikts Direktīvā 73/239/EEK, Direktīvā 2002/83/EEK un 200/./EK, aprēķina apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu maksātspējas rezervi.

2. Dalībvalstis var nepieprasīt šajā pielikumā paredzēto aprēķinu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumam:

- ja šis apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītais uzņēmums un to ņem vērā aprēķinā par šo citu uzņēmumu, kā paredzēts šajā pielikumā,

- ja šā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta vienā dalībvalstī, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība, pārapdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums un attiecīgo apdrošināšanas uzņēmumu ņem vērā aprēķinā, kā paredzēts šajā pielikumā, par vienu no šiem citiem uzņēmumiem,

- ja šā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta citās dalībvalstīs, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība, pārapdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, un saskaņā ar 4. panta 2. punktu ir noslēgts līgums, kas papildu uzraudzību, uz kuru attiecas šis pielikums, uztic citas dalībvalsts uzraudzības iestādei.

Pakāpeniskas dalības gadījumā (piemēram, apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kas pats ir citas apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrības, pārapdrošināšanas uzņēmuma vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma īpašums) aprēķinus, kuri paredzēti šajā pielikumā, dalībvalstis var piemērot tikai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu pirmajam mātesuzņēmumam, kas ir kāda apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība vai pārapdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka aprēķinus, kas ir analogiski tiem, kuri aprakstīti I pielikumā, veic par apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

Šī analogija ir I pielikumā aprakstīto vispārīgo principu un metožu piemērošana apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrībai, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

Tikai šā aprēķina vajadzībām mātesuzņēmumu pielīdzina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, uz ko attiecas:

- nulles maksātspējas prasība, ja tas ir apdrošināšanas grupas pārvaldītājsabiedrība,

- maksātspējas prasība, ko nosaka saskaņā ar I pielikuma 2,3. iedaļas principiem, ja tas ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums,

un tādi paši nosacījumi, kādi noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/83/EEK 27. pantā un Direktīvas 200.../EK [pārapdrošināšanas direktīva] 36. pantā attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksātspējas rezervei.

4. Vajadzīgās informācijas trūkums

Ja kādu iemeslu dēļ kompetentajām iestādēm nav pieejama informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir vajadzīga aprēķinam, kurš paredzēts šajā pielikumā, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību attiecīgajā dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami šajā pielikumā paredzētajam aprēķinam. Minētajā

gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem koriģētās maksāspējas rezervei.”